

ufo-nyt

SUFOI ©

43. årg. 2001

3. kvartal

Nr. 3

Det nye Area 51

Chupacabras slår til!

En flok aliens kom forbi

Ufo-sekt vil klonne mennesker

Observatør tjener formue på videofilm

Forsiden:

Er det amerikanske flyvevåben ved at oprette et rumforsvar? Rapporter fra 1997 lader antyde, at et nyt superhemmeligt område er under opbygning i staten Utah. Dette sted, kendt som Area 6413, kunne være afløseren for det legendariske Area 51. Skal flyvevåbenets udgave af Lockheed-Martin X-33, en prototype af den nye generation af rumfærger, opsendes herfra?

Læs om de nye afsløringer om USA's hemmelige baser i artiklen "Et mysterium i Utah".

(Tegning: NASA)

Indhold

Skjuler vi "sandheden"?	3
Observatør tjener formue på videofilm	4
Indkugle over Danmark	5
Et mysterium i Utah	7
Chupacabras slår til!	9
En flok aliens kom forbi	11
Mission Earth... Complete?	12
Desmond Leslie, død	12
Ufoer er en fare for flysikkerheden	13
Klonede babyer skal finansiere rum-ambassade i Jerusalem	14
Årsmøde i Malmö	17
Da nymånen blev splittet i to	18
Skypumpe på Mars	19
Vand på Mars	20
Første dansker i rummet 2003-2005?	21
Nyt Mars-ansigt	21
Tilbud til læserne	23
Liv i universet - eftersøgningen er i gang!	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25

Prøvenumre, information og observationer tlf. 70 20 11 22

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.sufoi.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

© Copyright: SUFOI 2001

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufo-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreringen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen, e-mail:
kim_moeller_hansen@gyldendal.dk

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller Hansen, Dezsö Sternoczky og Hunt Emerson.

Produktion:

Glumsø Bogtrykkeri A/S
Tlf. 57 64 60 85

Distribution:

Avispostkontoret, København V.

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojekterede annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:

Den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2001 er kr. 252,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 60,00 (i alt kr. 312,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.

Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2001-2005 incl.) for kr. 1.260,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.560,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

**Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte**

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufofænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufofænomen forstås vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted. E-mail: kim_moeller_hansen@gyldendal.dk

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Flemming Poulsen (SUFOI's Oplysning), Lufthavnsvej 144, Beldringe, 5270 Odense N. 65 95 40 77.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Lysåvej 2, 8600 Silkeborg. 86 80 26 13.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 43 64 44 69.

Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Asle Nielsen (SUFOI's Oplysning), Asgaardsvej 1, 8700 Horsens. 40 72 11 17.

Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 31 91.

Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lyngby. 48 18 94 49.

Michael Storm (bogarkiv), Durup Allé 80, 2730 Herlev. 44 92 41 80.

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Skjuler vi "sandheden"?

Internettet bliver flittigt brugt. Det mærker vi tydeligt, dels på forningens hjemmeside (www.sufoi.dk) og dels på de mange henvendelser vi får, når folk i cyberspace er stødt på informationer, som de undrer sig over og ønsker en forklaring på. Vi har bl.a. modtaget henvendelser angående "The Disclosure Project" og er i den forbindelse blevet spurgt, hvorfor SUFOI ikke giver projektet en omfattende omtale – og om denne tilsyneladende "tavshed" skyldes, at vi forsøger at skjule sandheden om ufoerne?

Forklaringen er den enkle, at The Disclosure Project ikke adskiller sig fra så mange andre ufoorganisationer – og derfor ikke er noget epokegørende – men endnu vigtigere er det faktisk, at vi anser manden bag projektet, Steven Greer, for at være utroværdig.

Steven Greer er ansvarlig for ufogruppen CSETI (Center for Study of Extraterrestrial Intelligence). Han er overbevist om, at de amerikanske myndigheder har et fremmed rumskib og dets besætning i sin forvaring og netop nu udvikler et fartøj, som kan flyve hurtigere end lyset. Greer har i årevis forgæves forsøgt at få Kongressen til at afholde offentlige høringer, der skal fortælle om ikke-jordiskes tilstedeværelse på Jorden og afsløre, hvad amerikanerne har lært om de fremmede rumskibes fremdriftsmåder. Nu er han med oprettelsen af The Disclosure Project gået i offensiven med en foredragsturne og stort anlagte pressekonferencer, som transmitteres direkte på internettet. Alt dette skal overbevise offentligheden om, at myndighederne skjuler sandheden.

Den 9. maj arrangerede The Disclosure Project en pressekonference i National Press Club i Washington, hvor Greer bl.a. sagde: "Det er på tide, at vi bliver voksne medlemmer af de kosmiske

civilisationer, som findes derude."

Omkring 20 ufovidner – alle med tidligere tilknytning til militæret, CIA, NASA m.fl. – fortalte om deres oplevelser.

Amerikanske ufologer, som overværede seancen, var ikke imponerede. En udtalte, at "det er tydeligt, at Greer og hans gruppe ikke har undersøgt de påstande, som fremlægges. Og når det afsløres, kommer vi alle til at se ud, som om vi ikke er i stand til at skelne mellem sandt og falsk, og at vi alle tror på disse sager."

En anden sagde: "Kongressen vil flå Greer og hans vidner levende, hvis der nogen sinde bliver en høring."

Steven Greer har interviewet og videofilmset 100 ufovidner, hvilket har resulteret i en fire timer lang videooptagelse og et 500 sider tykt dokument. Det kan man læse om på hjemmesiden www.disclosure-project.com.

En af Greers kronvidner hedder Clifford Stone. Han siger, at Jorden i øjeblikket besøges af 57 forskellige racer af ufonauter. Og Steven Greer udtaler, at de ikke-jordiske arbejder på at danne en verdensomspændende regering på Jorden inden for de kommende 15 år.

Blandt de mange ufovidner på hjemmesiden finder man også den tidligere Apollo 14 astronaut Edgar Mitchell, som ellers er særdeles kritisk over for Greers projekt.

"Jeg samarbejdede med Greer for nogle år siden, men den ene gang efter den anden overfortolkede han sine data. Jeg og flere andre fandt det nødvendigt at trække os ud af projektet. Men trods det, at jeg udtrykkeligt har bedt om at blive slettet på hans hjemmeside og ikke mere ønsker at blive sat i forbindelse med projektet, så har han intet foretaget sig," siger Edgar Mitchell.

Behøver vi at sige mere om The Disclosure Project? □

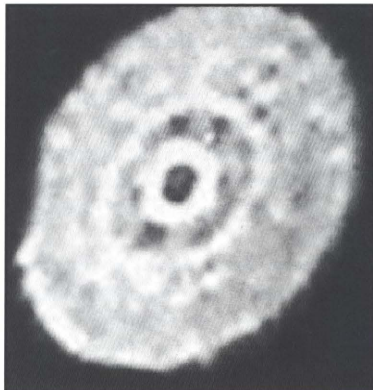
AF KIM MØLLER
HANSEN

THE
DISCLOSURE
PROJECT

Observatør tjener formue på videofilm

Ifølge avisen The Sun den 1. juni 2001 har Sharon Rowlands, 44 år, fået 20.000 £ af det amerikanske tv-selskab Kiviat Productions for en video, som hun optog sidste år af en gigantisk ufo. Den svævede over hendes hus i Bonsall (Derbyshire, England) i mere end seks minutter den 5. oktober 2000 kl. 21.15. Kiviat Productions mener, at filmen er mellem de fem bedste ufofilm, der nogensinde er taget.

AF KIM MØLLER
HANSEN

Sharon Rowlands fortæller til The Sun: "Jeg troede ikke på det før, men nu er jeg omvendt."

Sun skriver bl.a.:

"...det pulserende fartøj lignede en diskos spækket med gule, orange og blå lys. Det havde et mørkt centrum og udsendte pulserende lys... Overraskede NASA-forskere har bedt om lov til at undersøge båndet."

Fru Rowlands har sagt til den lokale avis, Matlock Mercury, at videoen for en sikkerheds skyld er anbragt i en bankboks. Dette blev gentaget i et interview, som hun gav til Daily Mail den 9. februar.

Sidste år udsendte Kiviat Productions en pressemeddelelse om, at de ville betale op til 10.000 \$ for en god ufofilm. Efter en henvendelse fra Kiviat Productions fik canadieren Martyn Stubbs tilbudt den fyrstelige sum af 250 \$ for en tilladelse til at citere uddrag fra hans "The Secret NASA Transmissions: The Smoking Gun". Christopher Martin fik tilbudt 100 £ for rettighederne til en film af en dagslysskive.

Både Martyn og Christopher afslog tilbuddene, da det var meningen, at materialerne skulle bruges i et kommende tv-program - som var et mix af korte beretninger ledsaget af forskellige ufoklip uden analyse af nogen art. Det var en tabloid tv-kanal, som skulle bringe programmet, så de mente, at det ville devaluere materialets værdi.

Graham W. Birdsall, redaktør af det britiske tidsskrift UFO Magazine, fortæller:

"I de mere end 30 år jeg har arbejdet med emnet, har ingen tv-stationer, så vidt jeg ved, betalt mere end 150 £ for rettighederne til at sende et lille uddrag fra en ufo-film. Det er uhørt inden for både

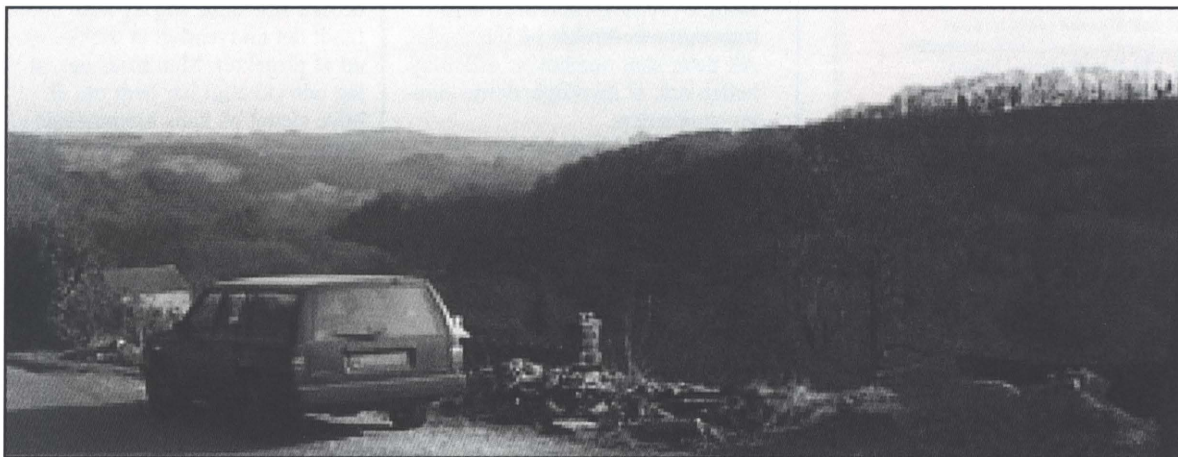
BBC og flertallet af de store kommercielle tv-stationer at betale for den slags.

Hvad så med den såkaldte 'obduktions-video' vil nogen sige. Jeg betegner ikke den som en ufo-film. Jeg ved, at Bob Kiviat, som betalte en mindre formue for rettighederne i august 1995, nu er overbevist om, at 'obduktions-videoen' er et veludført svindelnummer.

Ærligt talt, hvis fru Rowlands modtager en check på 20.000 £ for filmen, som bør undersøges nærmere, vil jeg blive meget overrasket.

Fru Rowlands' egen beskrivelse af omstændighederne omkring filmoptagelsen, som de er fortalt i pressen, lader meget tilbage at ønske. Hun påstår, at objektet var omkring tre km borte. Set gennem søgeren på hendes videokamera så det ud som en 'gigantisk diskos'.

Hendes beskrivelse af 'en lille bid' og 'en mørk cirkel i objektets centrum', som beskrevet ud fra det offentliggjorte stillbillede fra videoen, er meget karakteristisk for linserne i et zoomobjektiv sat på autofokus og rettet mod et fjernt, klart objekt som fx Jupiter, der med en

På dette sted filmede Sharon Rowlands det store lysende objekt. Da UFO Magazine henvendte sig til Rowlands den 17. februar 2001, nægtede hun at lade sig interviewe om observationen. Hun ville kun udpege retningen til de fjerne bjerge, hvor hun hævder, at ufoen dukkede op. Objektet svævede lydløst over Middleton Wood 3,2 km borte i seks et halvt minut, før det forsvandt.

magnitude på -2,5 var meget tydelig den pågældende aften.

Brugen af et zoomobjektiv kan meget vel forklare, hvorfor 'den gigantiske diskos' menes at svæve over en fjern skovstrækning, og - ifølge fru Rowlands - 'pludselig kom meget tæt på'. Det er let at gøre sig den slags tanker, når hun har indrømmet, at objektet 'slet ikke bevægede sig'.

Jeg synes, det er mærkeligt, at Kiviat Productions udbetaler en formue, før NASA har foretaget den ønskede analyse. Det er der overhovedet ingen fornuft i. Noget helt andet er: Siden hvornår har NASA været villig til at undersøge ufofilm optaget af almindelige mennesker?

Der er mere end en antydning af 'fup' og 'fiduser' knyttet til artikler fra The Sun, og for at bruge en gammel talemåde skal man ikke tro på alt, hvad der står i aviserne."

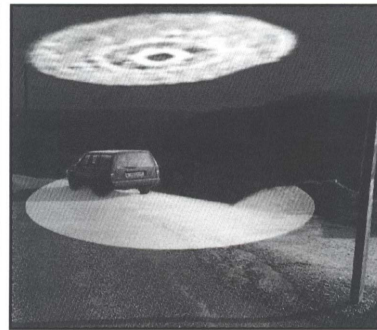
Russel Callaghan, webredaktør på www.ufomag.co.uk, tilføjer:

"Hvis fru Rowlands har filmet et objekt 3 km fra sit hjem, og med en bredde på 5 km, må det helt sikkert have tiltrukket sig en hel del opmærksomhed hos flykontrollen, da luftkorridoren over landsbyen Bonsall er meget trafikeret, og helt sikkert også hos de bilister, der kørte i Pennines-bjergene. Men det ser ud til, at fru Rowlands var den eneste, der så det mærkelige objekt.

Hvis Kiviat Productions sætter denne film på ufofilmenes top 5, hvilke film er så de fire andre?

Ingen af de engelske tv-kanalers nyhedsprogrammer har dækket historien. Måske fordi de mange penge er alt for luftige..."

Kiviat Productions vil vise videooptagelsen i serien "Could It Be True?".

En dramatisk rekonstruktion af observationen, udført af tidsskriftet UFO Magazine. Objektet var enormt og havde gule, orange og blå lys.

Kilde:

www.ufomag.co.uk/BONSALL.htm.
Oversat af Flemming O. Rasmussen
Fortean Times, nr. 149

Ildkugle over Danmark

Om aftenen ved 21.30-tiden den 6. maj 2001 blev der over store dele af Danmark observeret et omfattende lysfænomen på himlen. Analyse af de indsamlede data viser, at der var tale om et stort meteor.

Der indløb adskillige telefoniske meldinger til SUFOI's Information kort efter kl. 21.30 søndag den 6. maj 2001, og samtidig begyndte rapporter at dukke op via e-mail på SUFOI's hjemmeside www.sufoi.dk. Observatørerne var fra stort set hele landet, og beretningerne drejede sig om et lysfænomen i form af en ildkugle, der havde bevæget sig fra en vestlig mod en østlig retning.

Observation fra bil

Leif Aalestrup fra Støvring fortalte til Nordjyske Stiftstidende, at han ved 21.30-tiden kom kørende syd på ad Sulsted Landevej, da han kort før toppen af Vestbjerg Bakke bemærkede en ildkugle på himlen.

"Jeg så ildkuglen helt ude til højre i synsfeltet. Den gik i en bane hele vejen forbi mit synsfelt og forsvandt pludselig i sydøst," fortæller leif Aalestrup. Han ved ikke selv, hvad det var, men det var ikke et stjernesud. Dem har han set før.

"Men jeg gætter på, at det var et

meteor eller en satellit, der var ved at brænde op," sagde han. Foran ham kørte tre andre biler, og de tog også farten af for at følge lysfænomenet på himlen.

Nordjyske Stiftstidendes Lars Termansen berettede endvidere om en tilsvarende iagttagelse fra Vejgaard. Han forelagde oplysningerne for Aalborg Politi og Flyvestation Aalborg, men ingen af stederne kendte man noget til sagen.

Opkald til SUFOI's Information

Opkaldene til Asle Nielsen, SUFOI's Information, kom bl.a. fra Sæby, Ikast og flere steder på Sjælland. Fænomenet blev nogenlunde samstemmende angivet som en lyskugle omgivet af et hvidt skær med en gul/rød kerne, og observationstiden blev anført som 5-12 sekunder.

Lyskuglen brød op i 5-7 stykker, der fortsatte i banen og derefter brændte ud. Flere beretter om, at fænomenet i starten var blåligt. Fra

Sønderborg berettes om en blå kerne med gul hale. Man var faktisk i tvivl, om det kunne være en nødraket.

Dæmpet brag

En observatør fra Smørum fortæller, at han sammen med en 15-årig søn observerede et grønt lysende, kugleformet legeme, der bevægede sig vandret hen over himlen bag gennemsigtige skyer. Der blev udskilt ca. fire hvidt lysende, kugleformede legemer, stadig med det grønne i front, hvorefter alt slukkedes/forsvandt. Kort efter (2-3 sek.) hørtes et meget dæmpet brag, som om det kom meget langt væk fra.

Kondensstribе

En af observatørerne befandt sig i nærheden af Fakse på Stevn. Han fortæller om iagttagelsen:

"Jeg kørte i min bil, og pludselig så jeg et meget skarpt lys på himlen mod vest. Lyset var som en raket,

AF OLE
HENNINGSEN

Observationer

der blev affyret i meget stor højde og forsvandt mod øst. Jeg stoppede bilen og gik ud for at se yderligere, men det var forsvundet. Dog havde objektet efterladt en kondensstribe på himlen. Denne kondensstribe var på himlen et godt stykke tid.

Lang hale

En observatør fra Viby J. fortæller: Ikke så højt på himlen så jeg en kugle på størrelse og i farve som en petanquekugle i metal (sølv). Den havde en lysende "glorie" omkring sig, måske med en lidt rødlig farve (jeg er i tvivl om den rødlige farve). Der var en hale bagefter kuglen, der lignede farven i glori- en, og jeg synes, jeg så partikler i den. Halelængden, tror jeg, var ca. 15 gange så lang som kuglen.

Fra Ringsted fortæller en observatør:

"Et meget kraftigt lysende objekt flyver ind i atmosfæren kommende fra nordvest. Objektet ligner et meget stort stjernesud. Efter ca. 4-5 sekunder deler objektet sig i flere lysende objekter, ligesom en nytårsrakat, dog uden at være det pga. højden og retningen (vandret flyvende uden en lyd). Efter ca. 10 sekunder brænder alle lysende dele op gennem deres vej i atmosfæren."

Ikke observeret hos FTK

Asle Nielsen, SUFOI's Information, talte efterfølgende med Flyvertaktisk Kommando i Karup, der ikke selv havde fået noget indrapporteret. Dog havde en journalist fra Berlingske Tidende kontaktet FTK med baggrund i henvendelser fra observatører. Der er ikke meldt om iagttagelser indrapporteret til vore samarbejdsorganisationer i Sverige, Norge og Tyskland.

Udveksling af rapporter

Gennem en årrække har SUFOI haft et formaliseret samarbejde med andre foreninger og institutioner omkring observationer, der kan skyldes meteoror eller nedfald af rumskrot. Vi har derfor udvekslet de indkomne rapporter fra den 6. maj 2001 med Planetariet ved Steno Museet i Århus, Astronomisk Selskabs Meteorsektion og Geologisk Museum i København.

Fra Lars Bakmann, Meteorsektionen i Astronomisk Selskab, har vi efterfølgende modtaget en redegørelse om sagen.

Lars Bakman skriver bl.a.:

"Jeg har haft adgang til/hørt om knap 20 observationer, men langt fra alle har kunnet bruges. Enkelte har noteret sig terrestiske pejlemærker, og har efterfølgende kontrolleret retninger med kompas.

Stort set ingen har set ildkuglen fra begyndelsen, men de fleste har set slutningen. Næsten ingen har kunnet angive magnituden, og selv erfarne observatører har formentlig undervurderet denne, idet Solen befandt sig få grader under horisonten.

Nogle observationer falder helt uden for, fx observatører, der på Sjællands østkyst hævder, at ildkuglen forsvandt i stik østlig retning. Ildkuglen synes at have bevæget sig i en bane, der hedder Kolding, Odense, Korsør, Næstved. Den er holdt op med at lyse et sted mellem Fyns østkyst og Næstved. Tiden er 2132 DST 6. maj 2001.

Der var en del snak om, at det kunne være reentry af Soyuz TM-31, men Michael Linden-Vørnle (astrofysiker tilknyttet Tycho Brahe Planetarium i København. /OH) har venligst meddelt mig, at dette ikke kan være tilfældet. Med mindre det drejer sig om noget militært isenkram, kan det altså fastslås, at

det må være en meteoroid, der er trængt ind i atmosfæren.

Ildkuglen er formentlig holdt op med at lyse i en højde, der varierer fra ca. 45 til 65 kilometers højde. Ildkuglen gav ikke lyd fra sig, men derimod har flere set røgspor. De fleste kendte meteoritfald har medført overlydsbrag, men det er ikke en absolut betingelse. Om der er faldet noget ned, er umuligt at gisne om.

Når jeg kigger i min korrespondance, kan jeg se, at der har været sendt/modtaget over 70 mail i denne sag, så det har naturligt nok taget en del tid. Jeg takker alle, der har bidraget med information, vejledning og hjælp i denne sag. Ingen nævnt - ingen glemt." □

Den russiske rumstation Mir brænder op i atmosfæren over Fiji.

Hvad blev observeret?

"Den 8. oktober 1987 om aftenen ved 21-tiden står jeg og trækker frisk luft ude i haven," rapporterer en nu 47-årig snedker fra København til SUFOI's hjemmeside www.sufoi.dk.

"Jeg står med ryggen mod øst på Arnesvej i Lyngby og kigger op mod rygningen på mit hus, da jeg observerer et deltaformet plan komme ind over huset fra vestlig retning. Planet var koksgråt og havde to fluorescerende ringe, som lyste lysegrønt. Ringene var placeret ca. 1/3 inden for vingspidserne. Ringene sad, så de brød yderkanten af deltaplanet.

Der var et let spredt skydække med slørede skyer på himlen, hvilket gjorde, at jeg forholdsvis ret godt kunne bedømme objektets størrelse, idet objektet befandt sig en hel del højere oppe over skydækket og stadig virkede meget stort. Når jeg kiggede op, fyldte det ca. 40% af mit synsfelt.

Planet var lydløst og bevægede sig utroligt hurtigt mod øst 30 grader over horisonten. Jeg bemærkede ingen andre vidner, og observationen varede 20 sekunder. Det forsvandt i den østlige horisont."

Der er ikke hos SUFOI foretaget en egentlig undersøgelse af denne gamle observation, og vi har ikke stillet spørgsmålstejn ved observatørens beretning som sådan. Men hvad var det i grunden, han så? Nogle vil naturligvis stille spørgsmål ved iagttagelse af et koksgråt deltaplan, der ses ved 21-tiden i starten af oktober, hvor det er nogenlunde mørkt. Andre vil hæfte sig ved, at størrelsen angives som 40% af synsfeltet, hvilket fylder utroligt meget på himlen.

Men hvad siger læserne egentlig til en sådan beretning?

/OH □

Et mysterium i Utah

Er det amerikanske flyvevåben ved at oprette et rumforsvar? Nye afsløringer om USA's hemmelige baser.

I de seneste år er der dukket en del beviser op på, at det amerikanske flyvevåben har lukket den tophemmelige base kendt som Area 51. Årsagen er den radioaktive forurening fra underjordiske atomforsøg nær Yucca Flats i det sydlige Nevada.

Area 51 - også kendt som Dreamland, Groom Lake eller S-4 - ligger i ørkenen inden for Nellis Air Force Base, nord for Las Vegas, og ufofanatikere tror, at det er stedet, hvor den amerikanske regering gemmer de fundne flyvende talerker. Et tophemmeligt spionfly med kodenavnet "Aurora", menes også at operere fra Area 51. Selv om regeringen benægter Auroras eksistens, har man fra store dele af USA, Atlanterhavet og England observeret dette fantastiske fly, som er i stand til at flyve 8.000 km/t i en højde af 20.500 m.

Men er Area 51 virkelig lukket? Rapporter fra 1997 lader antyde, at et nyt superhemmeligt område er under opbygning i staten Utah. Dette sted, kendt som Area 6413, kunne være afløseren for det legendariske Area 51. Formålet med denne nye facilitet er fortsat ukendt, men noget tyder på, at det ameri-

kanske flyvevåben vil bygge en center til bemandede rumflyvninger der.

Flyvevåbenet har siden 1958 ønsket sig sin egen rumstyrke. Boeing X-20 Dyna Soar, en tidlig og mindre udgave af vore dages rumfærge, kunne flyve ud i rummet så tidligt som i 1967. Det var planen at bruge X-20 som transportfartøj til en foreslået rumstation samtidig med, at den kunne bruges som opklaringsfartøj i rummet og atombombefly. Desværre for flyvevåbenet blev Dyna Soar opgivet som følge af en nedskæring på budgettet, som præsident John F. Kennedy foretog.

I tilfældet med Area 6413 mener man, at flyvevåbenets udgave af Lockheed-Martin X-33, en prototype af den nye generation af rumfærger, skal opsendes herfra.

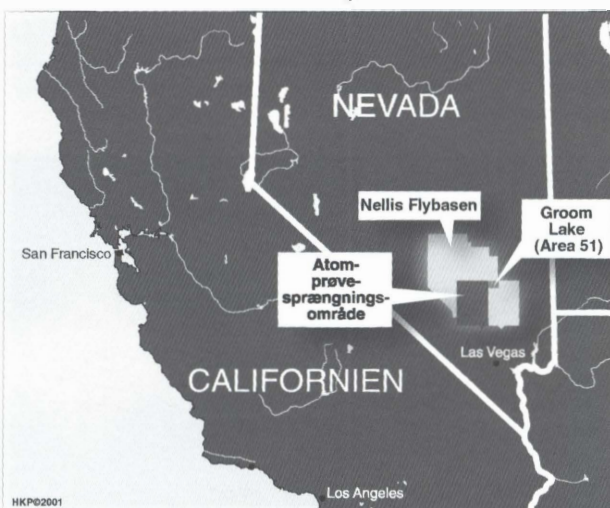
Foreløbige rapporter tyder på, at området kaldet "Utah Launch Site" bliver opbygget på et eksisterende område kendt som White Sands Annex, som ligger højt oppe i Uinta Range i Rocky Mountains nær byen Green River. Air Force X-33 kan fra dette område være sendt op i suborbitale baner, 80 km eller mere. En flåde af militære X-33'er

kan bruges til at sætte små spionstallitter i kredsløb. Oprettelsen af et rumforsvar med ballistiske missiler er også en mulighed.

Da X-33 kan lande som et almindeligt fly, vil det blot dreje sig om at have plads nok til en start- og landingsbane. En mulig kandidat er den gamle Michael Army Air Force Base, også i Utah. Det er meget svært at få oplysninger om dette område, da det ligger i et af de højst klassificerede områder i verden - US Army's Dugway Proving Ground omkring 160 km vest for Salt Lake City. Dugway er det sted, hvor hæren opbevarer og tester biologiske og kemiske masseødelæggelsesvåben.

Den nye minirumfærge X-33 i luften.
(Foto: NASA)

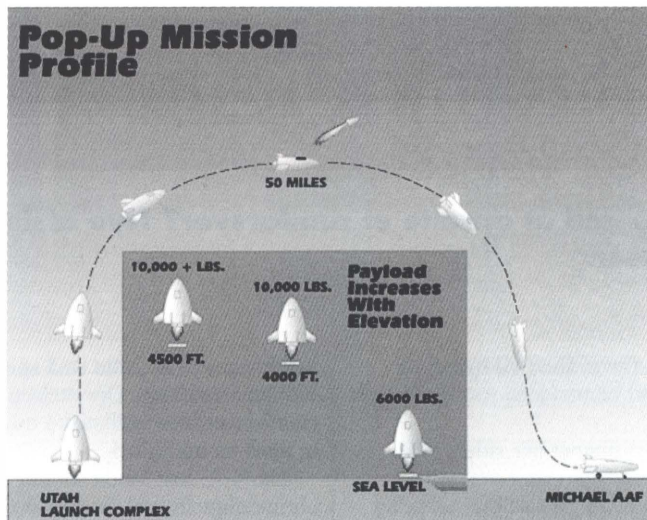
(Kort: Henrik Klinge Pedersen)

De hemmeligste steder i verden

AF JOHN
VINCENT
SANDERS

Det nye Area 51

Som følge af de meget få informationer mener skeptikerne, at historien om Area 6413 er endnu et eksempel på en livlig fantasi.

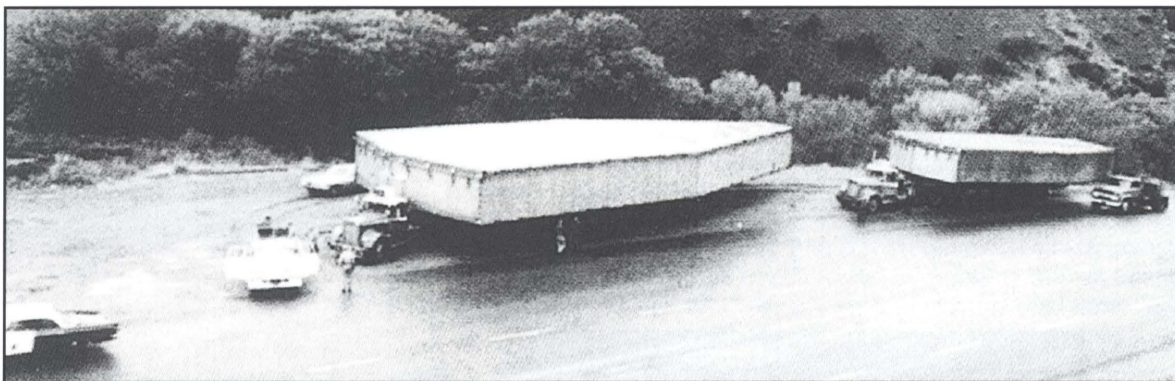
På den anden side har ufo- og sammensværgelses-dyrkere påpeget, at det ikke ville være første gang, at den amerikanske regering har misinformeret af hensyn til den "nationale sikkerhed". Uafhængige forskere er ikke desto mindre trængt ind i White Sands Annex og har fundet området forladt og i forfald.

På trods af alle usikkerhedsmomenter i denne sag dukker der stadig interessante oplysninger op. Flyvevåbnet har - på trods af at deres militære X-33-program blev skrottet af Bill Clinton i marts 1998 - arbejdet på at udvikle endnu en minirumfærge: X-40A Space Manoeuvre Vehicle; og eksistensen af en ny base er blevet bekræftet. Ifølge NASA's websted skal Stardust Mission rumfartøjet - som skal indsamle prøver fra kometen Wild-2 og returnere til Jorden -

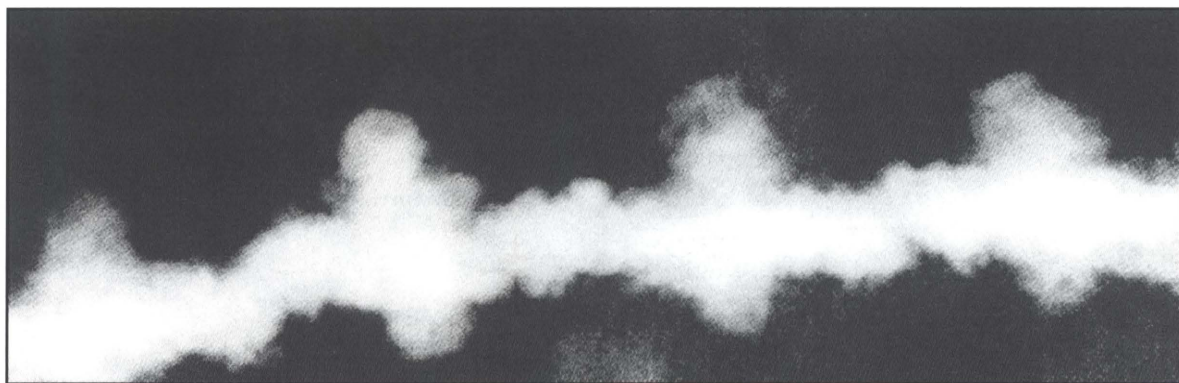
lande i Utah ørkenen på et sted kaldet Utah Test and Training Range: en lokalitet langt inde i Dugway Proving Ground!

Eksistensen af et yderst hemmeligt område var et varmt emne for ufosammensværgelsesentusiaster, længe før forfatteren Michael Crichton fremlagde sine tanker i sin bestseller fra 1969 "The Andromeda Strain". Nogle kommentatorer - som fx afdøde "Commander X" - er temmelig markante i deres tro på de hemmelige basers eksistens, mens andre synes mere forsigtige. Da Robert C. Warth, formand for Society for the Investigation of the Unexplained, blev spurgt om disse forskelle, svarede han blot, at "det er muligt, at der allerede er bygget klassificerede baser, eller de er ved at blive bygget. Det kan også være, at der er områder magen til Area 51 eller måske endda mere avancerede."

I almindelighed fører jagten på mysterier ofte ind i en blindgyde og formodede bedrag. Det er en kats leg med musen at forsøge at finde det endelige svar. En ting er dog sikkert: Vi kommer til at høre meget mere til mysteriet i Utah. □

I 1962 blev prototypen til A-12 spionflyet transporteret til Area 51 som samlesæt på lastbiler. Transporter af denne type kan gennem årene have givet næring til rygter om hemmelige transporter af nedstyrtede ufoer.

Denne kondensstribe blev fotograferet over Texas i 1992. Lignende kondensstriber er set over Area 51 og menes at stamme fra en ny avanceret, pulserende flymotor. Tilsvarende kondensstriber er dog også set i Danmark, bl.a. fra Sjællands Odde og fra Århus, hvor Kurt Lyng Nielsen i maj 2001 så tre kondensstriber. De to var "normale", men den tredje havde "udposninger" med samme afstand som bredden på kondensstriben.

Kilde: Fortean Times, nr. 148/for

Jim Wilson, "The New Area 51", Popular Mechanics, juni 1997

Chupacabras slår til!

"Jeg så den sidde på hegnet omkring min fårefold. Den lignede nærmest en abe, men den havde store, røde, lysende øjne, og i månelys set kunne jeg tydeligt se dens enorme hugtænder. Jeg skød på den flere gange, og jeg er sikker på, at jeg ramte den, men der skete ingenting. Den rørte sig ikke engang. Jeg følte ingen frygt, kun nysgerrighed, så jeg prøvede at gå lidt nærmere. Jeg ved ikke, om den kunne høre eller lugte mig, men pludselig drejede den hovedet og så direkte på mig, samtidig med at den rejste en række lange pigge på ryggen, som en kat der rejser børster. Jeg blev rædselsslagen. Jeg var sikker på, at en dæmon var kommet for at besøge mig, så jeg løb hele vejen hjem, låste alle døre og vinduer og lå på sengen resten af natten med mit krucifiks i hænderne. Næste morgen, da jeg gik ud til fårefolden igen, var dæmonen forsvundet, men alle mine får var døde. De var blevet tømt for blod. Det var suget ud gennem et lille hul i halsen."

Denne beretning er kun en af mange, som i sidste halvdel af 1990'erne begyndte at blive kendt verden over. Den stammer fra den caribiske ø Puerto Rico, hvor 1995 blev et rædselsår, som beboerne aldrig vil glemme. Det var året, hvor el Chupacabras, gedesugeren, slog til!

Det begyndte i marts måned, da beboerne i og omkring de små byer Morovis og Orocovis begyndte at finde døde husdyr overalt. Høns, kyllinger, kaniner, hunde, køer og i særdeleshed får og geder var blevet dræbt af en mystisk angriber, som kun efterlod et enkelt sår i dyrenes hals, og som ellers ikke rørte dem, når man lige ser bort fra, at de tilsyneladende var tømt for blod.

Der skulle ikke ret mange af den slags angreb til, før panikken begyndte at brede sig overalt i Puerto Rico. Snart turde folk ikke gå ud om natten. Børn blev låst inde før mørkets frembrud, og der blev organiseret fællestransporter til skoler og andre arrangementer. Lokale politimænd og jægere gjorde deres bedste for at få opsporet den mystiske angriber, men uden held.

I september 1995 blev væsnet så set for første gang. Det blev beskrevet som sort og håret, omkring 1,2 meter højt, med et stort hoved og store hugtænder, og forsynet med to store røde, næsten lysende øjne. Kroppen var ret spinkel, men bagbenene meget kraftige. Dyret kunne endda hoppe som en kænguru. På ryggen havde det endvidere en række lange kraftige pigge.

Det mystiske væsen havde for længst fået tilnavnet el Chupacabras - gedesugeren, og nu begyndte dets berømmelse af sprede sig. I marts 1996 var det emnet for et tv-program i en spansk-talende tv-kanal, der dækker Mexico og store dele af USA, og det begyndte også at blive omtalt på internettet.

Fjorten dage efter tv-programmet blev el Chupacabras første gang set i USA, nærmere bestemt i en spansk-talende bydel i Miami i staten Florida, og derfra tog sagerne pludselig fart i et forrygende tempo. I løbet af 1996 og 1997 indløb der iagttagelser fra spansk-talende samfund over alt i Amerika.

Langt de fleste iagttagelser kom fra Puerto Rico, Mexico og det sydøstlige USA, men el Chupacabras blev også set mange andre steder.

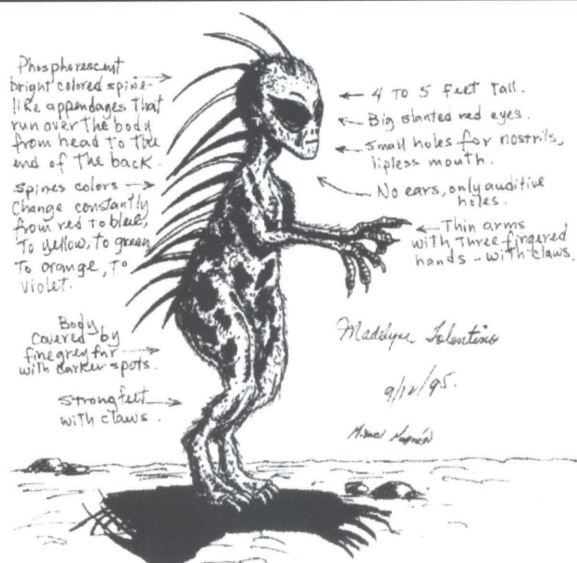
Der var ingen mangel på teorier om, hvad det mystiske væsen måtte være. Kombineret med en række iagttagelser af nattelys på himlen over Puerto Rico, var det indlysende, at en af de første publicerede teorier måtte dreje sig om rumvæsner. På internettet kunne man læse utallige varianter af "el Chupacabras er et rumvæsen", eller måske ligefrem et rumvæsens kæledyr, og mindst lige så mange ophidsede angreb på specielt den amerikanske regering, som blev beskyldt for

AF
LARS THOMAS

Mystiske væsner

udmærket at vide, hvad der foregik, men også for at skjule det for offentligheden.

Fra den ene sammensværgelsesteori er der ikke langt til den næste, så det varede ikke længe, inden man kunne læse, at gedesugeren i virkeligheden var resultatet af et genetisk eksperiment, muligvis endda et forsøg på at skabe en krydsning mellem et rumvæsen og

et menneske. Dette eksperiment skulle være foregået i det centrale Puerto Rico, efter nogles mening på et hemmeligt anlæg ved det amerikanske radioteleskop ved Arecibo. Et øjeblik uopmærksomhed havde ført til, at væsnet var undsluppet, og nu hærgede det altså Puerto Ricos landsbyer.

Imellem de mere dramatiske og bloddryppende historier var der dog også saglige indlæg fra folk og forskere, som for det første påpegede, at sagen burde undersøges nærmere, og for det andet gjorde opmærksom på, at en meget stor del af iagttagelserne af de døde dyr kunne forklares ved almindeligt kendte rovdyrs jagtteknikker.

Diskussionen rasede med uformindsket styrke i flere år, ikke mindst fordi der var en udpræget mangel på reelle fysiske spor af en ægte Chupacabras, men i 1998 og 1999 begyndte den at dø ud. Der blev heller ikke rapporteret så mange angreb og iagttagelser som tidligere, så skeptikere var allerede begyndt at forudsige fænomenets snarlige død.

Det viste sig dog at være lige tidligt nok, for den 25. august 2000 skød kvægavleren Jorge Luis Talavera en af de sky og sjældne Chupacabras på sin gård i Nicaragua. Det sårede væsen forsvandt, men dets rester blev fundet tre dage senere og sendt til Nicaraguas Universitet i Leon til en nærmere undersøgelse.

Såvel kvægavleren som en række øjenvitner, der havde set kadaveret eller billeder af det, var sikre på, at det var et dyr, som de aldrig havde set før. Skuffelsen var derfor stor, da universitetet efter nogle dages undersøgelser annoncerede, at det drejede sig om en død

hund. Selv om billederne for så vidt ikke viser noget som helst usædvanligt, var dette resultat for mange mennesker kun et yderligere bevis på den sammensværgelse, der forsøger at holde sandheden om el Chupacabras skjult.

Selv om man på ingen måde kan afvise, at der er blandet rigtige dyr ind i historien om el Chupacabras, er der mange ting, som tyder på, at fænomenet reelt kun eksisterer i fantasiens og folklorens verden.

I modsætning til, hvad mange sammensværgelsesteoretikere påstår, er 90'ernes epidemi på ingen måde enestående. Det er langt fra første gang, at Puerto Rico eller andre lande i Caribien og Latinamerika er blevet angrebet af blod-sugende væsener. Så sent som i 1974 fandt man i Puerto Rico døde dyr med bidmærker. Dyrene var tilsyneladende tømt for blod.

Historierne er både dramatiske og makabre, og det er måske i virkeligheden ikke så mærkeligt, når man ser på, hvilken kultur de er dukket op i. Langt de fleste folkeslag i Latinamerika, både de oprindelige indianere, og de, som nedstammer fra spanske, portugisiske og andre indvandrere, har en lang tradition for historier om vampyr-lignende blodsugere, der enten kaster sig over mennesker eller over deres husdyr.

Der er intet nyt ved chupacabras-historierne. De rummer bare en ny kombination af begivenheder og egenskaber, som er fortalt talrige gange før. Hugtænderne og de røde, lysende øjne er en fast del af de fleste vampyrhistorier, og det samme er deres vane med en gang i mellem at efterlade ildlugtende slim eller stinkende kødstykker bag sig - et fænomen som også er blevet rapporteret et par gange i forbindelse med den nyeste angrebsbølge.

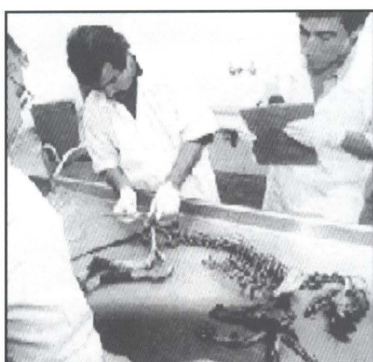
Trods talrige påstande om det modsatte, er der således ingen konkrete beviser på eksistensen af el Chupacabras, hverken fodaftryk, døde eksemplarer eller andet. De døde dyr beviser reelt heller ikke noget. Ingen har for eksempel prøvet af undersøge, om de nu også var tømt for blod, som talrige øjenvitner har påstået.

Når et dyr dør, samles det meste af blodet ofte i den del af kroppen, som er nærmest jorden. Her koagulerer det og tørrer ind, og så kan det være meget svært overhovedet at erkende, at der nogensinde har været blod i dyrets krop.

Jorge Luis Talavera ved resterne af en Chupacabras.

Resterne af en Chupacabras undersøges af dr. Pedrarias Davila og hans folk på Department of Morphology på universitetet i Leon, Nicaragua.

Der er ingen tvivl om, at el Chupacabras er et reelt fænomen. Tusindvis af ærlige og velmenende mennesker mener, at de har set dette væsen eller sporene af dets aktiviteter, men der er nok heller ingen tvivl om, at det først og fremmest er et kulturelt fænomen. De videre studier af el Chupacabras bør nok først og fremmest foretages af antropologer, sociologer og folkemindesamlere. Ufoforskere, kryptozoologer og andet godtfolk har nok ikke så meget mere at gøre. □

Kilde:

Coleman & Clark, *Cryptozoology A-Z*.
Loren Coleman, pers. kom.,
Scott Corrales, pers. kom.,
Jonathan Downes, pers. kom.,
Richard Freeman, pers. kom.

En kunstnerisk udgave af Chupacabras.

En flok aliens kom forbi

I det sene forår var det store udstillingskompleks "Alien Exhibition" på turne i Danmark. I pinsen var turen så kommet til Århus. Flere uger før besøget var der stillet plakater op på alle indfaldsveje og større veje rundt omkring i byen, så man var ikke i tvivl om, at der skete noget i Ridehuset i pinsen: en flok aliens ville komme forbi.

Nu var pinsevejret ikke noget at skrive hjem om, så det var en oplagt ide at gå enten på museum eller besøge Alien Exhibition. Havde man ventet at se en hel masse ufoer og ufonauter, blev man lettere skuffet. Det var ret begrænset, hvad udstillingen kunne byde på af den slags. Det var kun Roswell, der var godt dækket med små aliens, hvoraf nogle af dem havde været en tur under kniven.

Ellers kunne man, efter at have betalt kr. 80,00 for at komme ind, se en del af de rekvisitter, der var brugt i mange af de store amerikanske science fiction-film og ditto tv-serier. Der var figurer og dukker fra ET, Alien, Star Trek og ikke mindst Star Wars. Der var også ting fra andre og måske ikke helt så kendte film og tv-serier på den tilsyneladende velbesøgte udstilling.

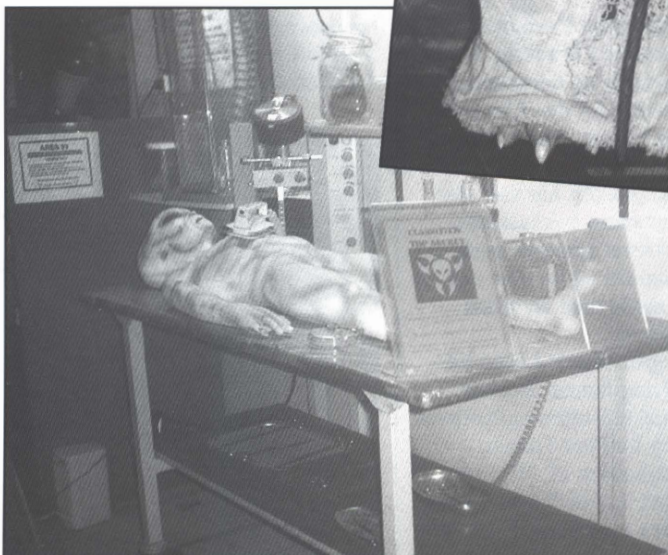
Belysningen var holdt, så uhyggelig ligefrem hang i den disede og klamme luft blandt store og små

monstre, som dog var godt sikrede i deres glasmontre. Hvem kunne vide, at Darth Wader er mere end to meter høj, og at dronningen i Alien er et monster på størrelse med en dinosaur? Derimod havde lille søde Yoda fra Star Wars den højde, man forestiller sig.

Udstillingen besøgte mange byer og fik en forholdsvis god dækning i pressen. /-for □

Yoda fra Star Wars.
(Foto: Flemming O. Rasmussen)

En alien, der har været under kniven.
(Foto: Flemming O. Rasmussen)

Mission Earth... complete?

The British Flying Saucer Bureau er lukket, meddelte The Times og de internationale nyhedsbureauer i april måned 2001. Organisationen talte engang 1.500 medlemmer over hele verden og modtog mindst 30 rapporter om ugen om observationer af uidentificerede flyvende objekter.

Denis Plunkett fra Bristol startede organisationen tilbage i 1952 sammen med sin nu afdøde far Edgar Plunkett. Han mener, at der må være en fornuftig årsag til den nuværende nedgang i antallet af

observationer. Måske fremmede besøgende fra rummet har afsluttet deres mission med udforskning af Jorden, spekulerer den nu 70-årige Denis Plunkett.

Denne udforskning kunne være startet lige efter, at den første atom-bombe blev sprængt ved afslutning- en af Anden Verdenskrig.

"Efter min opfattelse stiger antallet af observationer under internationale konflikter og falder i fredstid. Siden den kolde krig sluttede, er det begyndt at gå tilbage med observationerne. Der er sim-

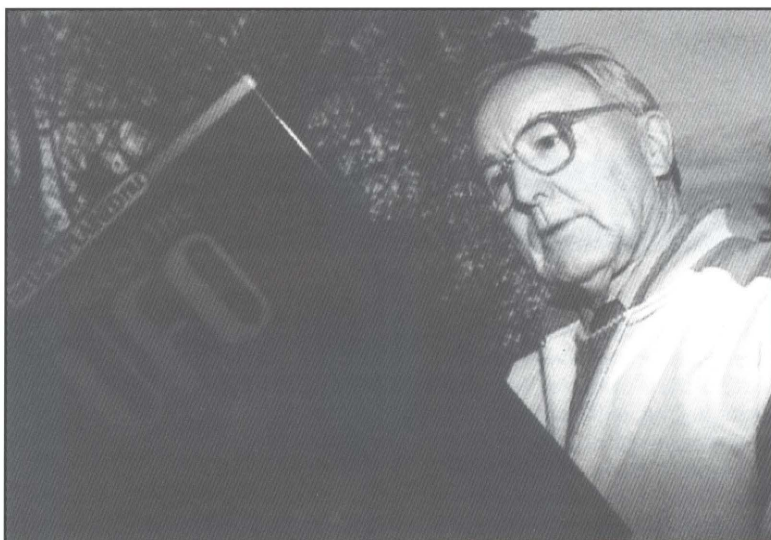
pelthen ikke nye iagttagelser nok nu, og det er begrænset, hvor meget suppe der kan koges på en gammel pølsepind. Jeg er nu lige så entusiastisk omkring flyvende tallerkener, som jeg altid har været," siger Plunkett, der mener, at den største trussel mod ufo-entusiasterne kommer fra cyberspace.

"I gamle dage kunne man mødes i pubben og diskutere kornede, sort/hvide fotografier. Det gør man ikke mere, og i stedet for at samles i et eller andet fugtigt forsamlingshus for at se mine gamle lysbilleder, er det meget nemmere for folk at plante sig foran computerskærmen i deres eget hjem."

Denis Plunketts egen ufointerese startede, da hans fætter forsvandt med et fly, der var på vej til landing i Bolivia. Nu er dette mysterium dog også løst, da man i år har fundet det gamle vrak af maskinen og knoglerne fra de omkomne passagerer og besætningsmedlemmer.

Hverken Denis Plunkett eller The British Flying Saucer Bureau har for alvor været på banen i umindelige tider, så lukningen er ikke et stort savn for seriøs ufo-forskning. Og lukningen har derfor nok vakt mest interesse i medierne.

Ole Henningsen □

Den så godt som ukendte Denis Plunkett fik stor medieomtale, da han lukkede det lige så ukendte British Flying Saucer Bureau. Pressemeldelsen fra Reuters fik danske medier på banen, hvilket bl.a. resulterede i radiointerviews med SUFOI's Asle Nielsen og Kim Møller Hansen.

Desmond Leslie, død

I marts døde irenen Desmond Leslie 79 år gammel i Frankrig. Leslie var filmproducer og komponist, men mest kendt for den klassiske bog "Flying Saucers Have Landed" (1953), som udkom i alverdens lande og helt sikkert har vakt den første ufointerese hos tusinder. Bogen er skrevet sammen med George Adamski og handler om Adamskis møde med en blond mand fra Venus.

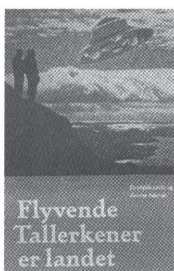
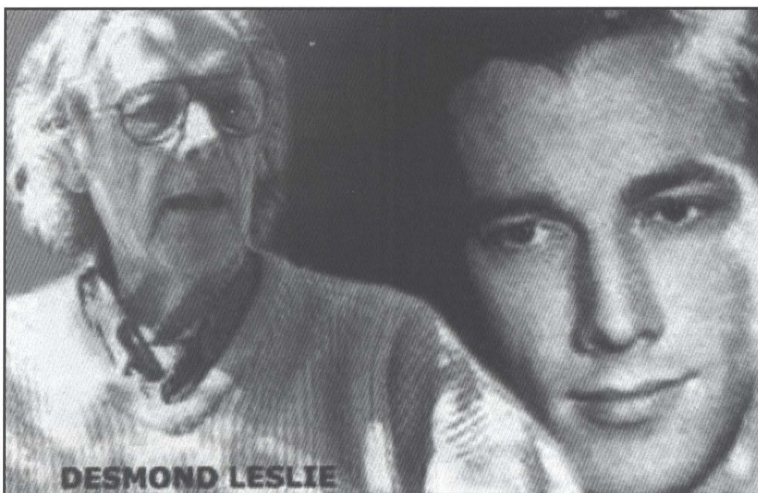
I 1955 grundlagde Leslie tidskriftet "Flying Saucer Review" sammen med teosoffen og forfatteren Brinsley Le Poer Trench.

Efter udgivelsen af "Flying Saucers Have Landed" blev Leslie en kultfigur i ufokredse. Hans første hustru Agnes Bernelle husker: "Vi modtog breve og telefonopkald fra de mærkeligste mennesker –

også kvinder som ville have Desmond til at være far til deres barn for at skabe det perfekte menneske.

Medier med budskaber fra Mars var heller ikke usædvanligt." □

/kmh

Flyvende
Tallerkener
er landet

Ufoer er en fare for flysikkerheden

National Aviation Reporting Center On Anomalous Phenomena (NARCAP) vil forbedre flysikkerheden i USA med hensyn til de uidentificerede flyvende fænomener (UAP).

NARCAP er en nonprofit, videnskabelig organisation, som vil give piloter og flyveledere et specielt telefonnummer, en fortrolig website hvor de kan rapportere, og andre redskaber som de kan bruge, når de vil rapportere observationer til kvalificerede personer.

Ted Roe, NARCAP's leder, siger:

"Vores center blev udviklet som en hjælp til at forbedre flysikkerheden ved en bedre forståelse af de uidentificerede flyvende fænomeners natur og mulige effekt på både jordbaserede og flyvende systemer samt piloters og den øvrige besætnings procedurer." Centeret tager ikke stilling til, hvad UAP er, men lader dataene tale for sig selv.

"Vi giver fortrolighed, et telefon- og internetbaseret rapporteringssystem til radarpersonale, flyveledere og piloter, som så kan få støtte af vores tekniske stab til at dokumentere deres observationer på et højt videnskabeligt niveau," erklærer Roe.

Dr. Richard F. Haines, pensioneret NASA forsker og NARCAP's chefvideenskabsmand, fortæller, hvorfor den nye organisation blev dannet:

"Vi foretog en omhyggelig gennemgang af amerikanske piloters rapporter om UAP fra de seneste 50 år og fandt næsten hundrede tilfælde, som viste sig at have både direkte og indirekte indvirkning på flysikkerheden. Fx fandt vi utallige tilfælde, hvor et eller flere elektriske eller magnetiske kontrolsystemer på flyene var sat ud af funktion midlertidig eller permanent, når et UAP var i nærheden. Vi opdagede, at mange piloter ændrede deres højde og/eller kurs for at undgå en kollision med et UAP - nogle gange med det resultat, at passagerer eller besætning kom til skade. Vi opdagede også tilfælde, hvor der var forvirring i cockpittet under nærobservationerne. Disse rapporter antyder, at et uforklaret flyvende fænomen eksisterer og fortjener en seriøs videnskabelig undersøgelse, og at den amerikanske flysikkerhed kan opleve, at et UAP under visse

uheldige omstændigheder er skyld i en ulykke."

Roe skitserer de trin, som NARCAP vil følge for at fuldføre sin mission:

"Vi har sat fokus på teknisk analyse udført af teams af specialister inden for områderne aerodynamik, flykontrolsystemer, meteorologi, aerofysik, astronomi og andre beslægtede områder. Disse teams vil analysere de rapporter, som bliver sendt til os via vores website (www.NARCAP.org), vores modtagerbetalertelefon, almindelig post og ved ansigt til ansigt møder."

Han fremhæver:

"Vi har arbejdet hårdt på at udvikle en metode, så vi kan sikre, at alle rapporter bliver behandlet i fortrolighed, og vi opfylder alle ønsker om anonymitet. Vi erkender, at før i tiden blev mange af dem, der var modige nok til at rapportere, hvad de så, gjort til grin."

Tekniske rapporter vil blive udfærdiget, så de følger hver enkelt sag på samme måde, som den nationale havarikommission behandler ulykkesrapporter. NARCAP vil også samarbejde med eksisterende organisationer, når de ønsker teknisk assistance.

"Vi sender resumeer af vores rapporter til interesserede," påpeger Roe.

"Vores nationale rådgivning er sammensat af personer, som ikke kun er professionelt kvalificerede inden for deres eget område, men også er åbne over for UAP af alle slags," siger dr. Haines. "Vi gør brug af deres viden af både tekniske og taktiske grunde."

NARCAP har en flysimulator,

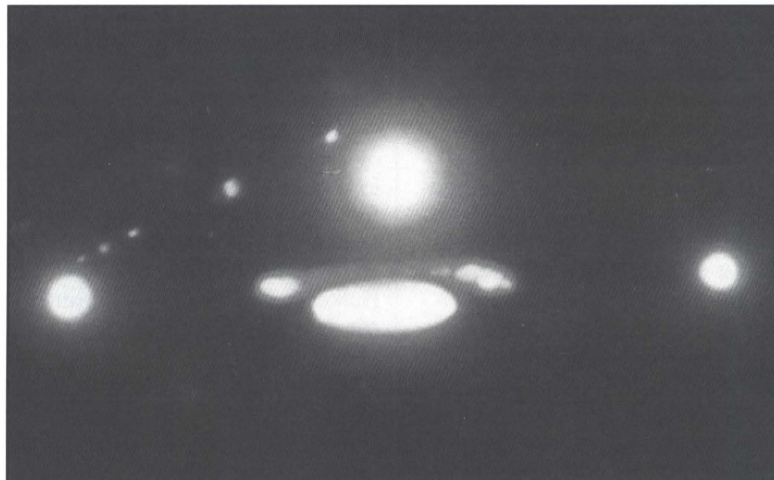
som kan bruges, når piloter skal fortælle om deres observation. Dette kan hjælpe med til at "få de små, men ofte meget vigtige detaljer fra observationen frem".

Dr. Haines fortsætter:

"Baseret på en omfattende gennemgang af piloters, radaroperatørers, og flyvelederes rapporter, tror vi, at de såkaldte unormale flyvende fænomener udgør en potential og vedvarende trussel mod flysikkerheden. På samme måde som kastevinde, lynnedslag, kollisioner med fugle og andre meget sjældne tilfælde kan have indflydelse på flysikkerheden, kan UAP også. Piloter må være opmærksomme på, at de er der. Vi vil gerne samarbejde med alle nationens flyselskaber og på den måde træne piloterne, så de er rustede, når de observerer et UAP."

De føderale luftfartsmyndigheder har taget fat om problematikken omkring kastevinde, så især kommercielle piloter får den nødvendige træning, og måleudstyr bliver sat op i lufthavne og i cockpittet. UAP dukker op lige så tit som kastevinde, måske endda oftere. UAP har forårsaget forbigående og permanente skader på instrumenterne i cockpittet, og UAP har også bidraget til en stigning i både piloters og flyvelederes arbejdsmængde på grund af deres uventede opdukken.

"UAP skal ikke længere ignoreres. De amerikanske luftfartsmyndigheder må se kendsgerningerne i øjnene og stille og roligt indføre procedurer og programmer som en hjælp for piloter og flyveledere og indtage en holdning til dette allestedsnærværende fænomen. Den videnskabelige verden skal også til

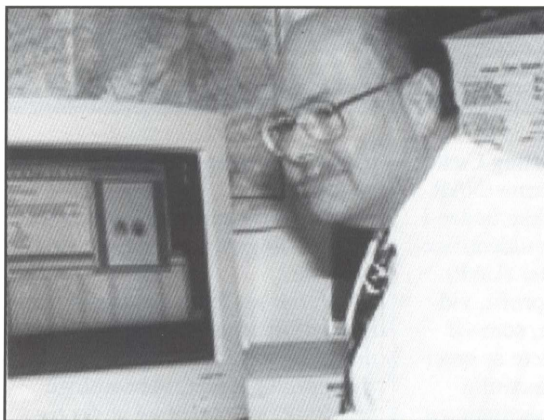

(Foto: SUFOI
Picture
Library)

almenets vel bidrage med en seriøs forskning af UAP, og vi vil gerne indsamle de data, som de har behov for," siger dr. Haines. □

Kilde:

International UFO Reporter, Vol. 25, Number 4, Winter 2000-2001/-for

Mange af UFO-NYT's læsere mødte dr. Richard F. Haines, da han i 1997 besøgte Danmark og holdt foredrag om piloters ufoobservationer.

Klonede babyer skal finansiere rum-ambassade i Jerusalem

Ufo-sekten Raëlianerne vil være de første til at klonе et menneske. Et ægtepar, som mistede et 10 måneders spædbarn, er villigt til at give to millioner dollars for en tro kopi af babyen. Imens planlægger sekten en ambassade for rumvæsner i Jerusalem til mindst 20 millioner dollars.

Hvis man vil lave penge for enhver pris, er der to dødssikre salgstilbud: Garanti for et liv efter døden - og at bringe døde børn tilbage til livet. Ufo-sekten Raëlianerne tilbyder nu begge dele. Den er klar til at tackle den amerikanske regering, hvis den vil hindre sekten i at klonе døde børn.

Et liv efter døden har de fleste religioner tilbudt. Det er ret ukontrollerbart. Men hidtil har ingen kunnet opfylde fortvivlede forældres nødråb om at bringe deres døde børn tilbage. Sådan er det ikke mere. Ikke helt. Mens vi stadig ikke har objektiv viden om livet efter døden - og næppe kan få det - er det nu muligt at skabe en tro kopi af et elsket barn, hvis man har en smule cellevæv fra det.

Kloning er en proces, hvor man tager en celle fra et levende væsen og lokker den til at tro, at den er en

befrugtet ægcelle. Anbragt i en livmoder udvikler den sig til et nyt individ mage til det væsen, den oprindelige celle stammer fra. En enægget tvilling - selv med 60 års forskel.

Siden fåret Dolly blev født i 1997, har teknikken været en realitet. Endnu kunst snarere end håndværk, men Dolly bræger sit budskab om, at kloning er virkelighed. Og kan man klonе et får, kan man også klonе et menneske. Så må det jo komme - forsøget på at udnytte fortvivlede forældres sorg. Ufo-profeten Raël og hans disciple er mere end villige til at trøste de sørgende. Hulkende mødres gråd skal stilnes, når de holder deres "genopvakte barn" i favnen.

Raëlianerne har allerede et ægtepar, som vil betale for at få klonet et barn, der døde i en alder af kun ti måneder ved en lægefejl. Prisen er

ikke helt klarlagt, men ifølge den canadiske presse er parret villigt til at betale op til to millioner dollars. Råmaterialet er blodceller fra den døde baby.

Halvtreds medlemmer af Raël-sekten, som i dag har hovedkvarter i Quebec i Canada, er villige til at være rugemødre for den lille klon. Raëlianerne har bare et problem: Den amerikanske præsident George W. Bush er "genfødt kristen", og han vil ikke lade Raëlianerne lege gud i USA, hvor deres største laboratorium er. Men Brigitte Boisselier, 45, en fransk biokemiker og Raël-discipel, siger, at sektens firma Clonaid vil producere den første kopi-baby inden et år, formentlig til jul i år.

"Vi går til USA's forbundsdomstol for at få fastslået, at FDA ikke har myndighed over os, og for at imødegå ethvert forsøg på at hindre os i at klonе et menneske," sagde Boisselier, som er sektens videnskabelige direktør, den 6. juni til flere aviser.

Clonaid har to laboratorier: et ved Syracuse i staten New York, og et andet et ukendt sted uden for USA.

Raël og ufoerne

Navnet Raël får nok klokker til at kime i baghovedet på UFO-Nyts læsere. Han er jo "kontaktperson".

Den 13. december 1973 tog den fransk-jødiske journalist og racerfører Claude Vorilhon på en køretur, der skulle føre ham til stjernerne: Ved vulkanerne ved Clermont-Ferrand forlod han bilen for at jogge. Ved krateret Puy-de-la-Sollas kom en flyvende tallerken lydløst glidende gennem vintertågen, standsede to meter over jorden og lod en trappe glide ned. En lille fyr på 120 cm med hvid hud med let grønligt skær - "som en europæer, der har leverproblemer" - kom ned ad trappen.

Rumfyren repræsenterede elohim (Det gamle Testaments flertalsord for Gud). Disse elohim har skabt alt liv på Jorden, inklusive os, som skrevet i Første Mosebog i Bibelen.

Skabelsesberetningen er sand, men der er ingen Gud, prædiker Raël. De næsten almægtige elohim er skabt af en endnu ældre intelligent race - osv. osv. tilbage i uendeligheden.

Teorien har en grundlæggende brist: Den løser ikke gåden om skabelsen, den skubber bare problemet ud. Det går Vorilhon - Raël, som han nu kaldte sig - let hen over.

Vorilhon, der havde været redaktør af et lille motorsportsblad, skrev efter mødet "Bogen, som fortæller Sandheden". I den anbefaler rumfolkene et politisk regime, hvor stemmeret er forbeholdt en intellektuel elite, og et system hvor ingen kan eje noget i mere end 99 år. De små rumfyrer pålagde derpå Raël at forberede vore skaberes tilbagevenden til Jorden.

Praktisk udødelighed

Småfyrene gjorde indtryk på ham, da de afslørede, at de lever 700-1.250 år. Men ikke nok det: Genier lever uendeligt, for de klones i nye 1.000 års-kroppe - og klones igen og igen, fordi det menneskelige geni er det eneste gudsommelige, elohim anerkender.

I sin næste bog - "De ujordiske bragte mig til deres planet" - fortæller Vorilhon, at han er søn af en navnløs, jødisk flygtning. Han er ikke født i en krybbe, men på en klinik i Vichy i 1946 - men undfanget 25. december 1945, på Jesu fødselsdag.

Han beretter, hvordan de små lysegrønne kom tilbage efter ham den 7. oktober 1975. Denne gang teleporterede de ham til et paradisisk sted med lyserøde og blå egern

Claude Vorilhon som racerfører, inden han blev forvandlet til profeten Raël.

med bjørnehoveder (!). Her blev han præsenteret for mennesker, der lignede jordfolk - bl.a. Jesus. Mens fuldendt smukke, nøgne kvinder dansede for dem, fortalte Jahve - der også er et menneske - hvad man ventede af Vorilhon, og lovede ham, at uanset hvad der sker, er han sikret udødelighed i De Eviges selskab.

Overmennesker og viljeløse slaver

De Evige kan gøre, hvad der passer dem - mens tjenerne og de dansende kvinder kun er robotter.

"De kender kun til én ting, at opfylde mænds eller elohims behov ... De klarer alt det beskidte arbejde ... De bliver fremstillet, opfodret og destrueret under jorden ... Vi har hver mindst ti, og da vi kun er lidt over 10.000 jordboere og elohim, er der altid 90.000 af disse mænd og kvinder til vores rådighed."

Såvel elohim som eviggjorte jordmennesker kan vælge ligeberettede partnere eller viljeløse biologiske robotter, som maskinerne får til at ligne de kvinder, de har begæret på Jorden.

Jahve præsenterer Claude Vorilhon for Jesus, klonet af en

celle, der blev udtaget før korsfæstelsen, og Moses, Elias, Buddha og Muhammed med flere - i alt 40 mennesker, der repræsenterer Jordens religioner.

Vorilhon lader sin tvilling dø

Videre skaber Jahve en sjælløs kopi af Vorilhons mor efter et billede og en fuldstændig kopi af ham selv ud fra en kropscelle. Men Raëls enæggede tvilling får ikke lov at leve længe.

"Vi vil straks destruere denne genpart af dig, for den er ikke til nogen gavn for os. Lige nu er der to af dig, som lytter til mig, men de to personligheder er hurtigt ved at blive forskellige, for du ved, at du skal leve videre, og han ved, at han vil blive destrueret, men det bekymrer ham ikke, for han ved, at han ikke er andet end dig selv," siger den klonede Jahve.

Vorilhon/Raël går ubekymret videre, mens hans tvilling dør. Det var her, jeg for alvor fik kvalme. Den voksede, da Raël - måske for at bortlede sine tanker fra mordet på tvillingen - slutter dagen i et orgie med seks lydlige kvinder af forskellige jordiske racer, som derpå bliver destrueret.

Raël omgivet af lalleglade disciple.

UFO-sekter

Senere får han – et "uægte" barn af en fransk kvinde og en jødisk flygtning – at vide, at jøderne er elohims udvalgte folk, og han, Vorilhon, skal være elohims ambassadør på Jorden. "Du, Claude Raël, er den sidste profet før Dommedag."

Allerede i 1975 kræver Vorilhon, at Israel stiller et område til rådighed for elohims ambassade. Den skal være "Det ny Jerusalem". Ellers vil de igen blive spredt i landflygtighed.

Israel har foreløbig besvaret kravene med larmende tavshed. Måske fordi Raël - ud over et palads til 21 personer og en terrasse stor nok til at lande et rumskib – kræver plads til 144.000, som skal byde elohim velkommen. Derfor truer Raël nu med at bygge ambassaden i Palæstina eller Egypten. Og så må israelerne bare tage følgerne, når de ikke vil lege med ham.

Penge, tak

Raël-sekten hævder at have 50.000 tilhængere i 85 lande. Det er nok overdrevet og for få til at finansiere Raëls planer. Men der er et kæmpe-marked af uforløst forældrekærlighed, som kan udnyttes – selv om der nok er langt mellem de par, der kan hoste op med to millioner for en klon. Derfor stiller Clonaid i udsigt, at det med tiden vil kunne klares for 200.000 dollars, og imens kan man jo lige få taget en prøve af sine levende børns celler og få dem opbevaret på køl af Clonaid, så børnene kan blive klonet, hvis de skulle gå hen og dø.

Clonaid har også et mere "traditionelt" tilbud: Ovulaid. For bare

5.000 dollars – plus transplantationsudgifter – tilbyder Ovulaid barnløse retten til at vælge, hvordan deres fremtidige baby skal se ud. De kan udvælge ægdonorer fra et katalog over rugemødre.

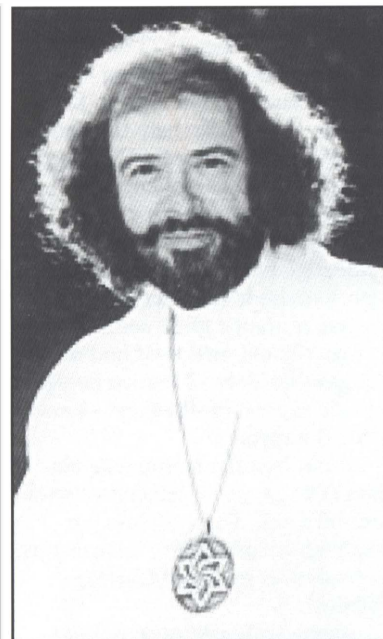
"Det vil endda være muligt at møde kandidaterne, før man træffer sit endelige valg, og vurdere deres personlighed og intelligens foruden deres fysiske aspekt," hedder det i annoncen. "Alt vil blive ordnet i vort laboratorium i USA, hvor dette er fuldstændig lovligt. Kom til os og vend tilbage til dit eget land gravid med dit drømmebarn!"

Endeløs grusomhed

Religion eller grov plat på de dybeste menneskelige følelser? Hvis man mener det sidste, skal man ikke sige det til Raël. Et af de charmerende, næstekærlige træk ved hans religion er, at den også åbner mulighed for at pine syndere i uendelighed. Ikke ved at dræbe dem, men ved at give dem liv efter liv – i smerte.

Man kan næsten håbe, at Raël bliver overhalet af en anden gruppe, The Second Coming Project, der har planer om at klonе Jesus for at fremskynde Dommedag. Men den gruppe har et endnu større problem end Raëliannerne: Hvordan skal den skaffe den nødvendige celle fra den originale Jesus, når han for til himmels med hele sin krop? Og hvad nu, hvis de i stedet kommer til at klonе en af røverne?

Så hellere Raëls forsinkede pubertetsfantasier. Det ved man, hvad er – selv om det næppe er tilfældigt, at bevægelsens logo er en davidsstjerne med et hagekors i.

Raël bærer ligesom alle sine disciple et halssmykke med bevægelsens logo - davidsstjernen med et hagekors. Symbolet har med tiden ændret udseende, så det i dag knapt så meget ligner et hagekorssymbol. Men ideologien er såmænd den samme.

Hverken Nietzsche eller de okkulte nazister i Thuleselskabet kunne have lavet en mere led og kynisk rum-version af nazi-ideologien end Raëls nonchalante massedrab på medmennesker, der kun er skabt til at opfylde overmenneskers lyster.

Det religiøse aspekt af "ufo-sagen" har bevæget sig langt, siden den rare svindler George Adamski prædikede sin naive, men velmenende tallerken-version af madame Blavatskys teosofi. Men langt i den gale retning – ikke mod stjernerne og afklaret ædelhed, men ned i menneskesindets mørkeste kroge. Det vidner både Heaven's Gate-tragedien og Raëls kvasi-nazistiske mytologi om.

Uskylden er gået fløjten, og måske skulle vi snarere koncentrere ufo-interessen om gådens højst virkelige og tragiske konsekvenser end om drillende lygtmænd på himlen.

□

Læsetips:

Mikael Rothstein: *UFOer og rumvæsener. Myten om de flyvende tallerkener*, Gyldendal 2000. Side 115-139.

www.skeptica.dk/arkiv_dk/pa_033.htm

Model af elohims ambassade - "Det ny Jerusalem".

Årsmøde i Malmö

I weekenden den 21. og 22. april 2001 afholdt vor svenske samarbejdspartner UFO-Sverige sit årsmøde - Riksstämman - i Kockum Fritid i Malmö med deltagelse fra SUFOI og UFO-Nyt.

I løbet af lørdagen blev UFO-Sveriges formelle generalforsamling afholdt, hvorefter man i nærliggende lokaler gik i gang med at opsætte foreningens store plancheudstilling om ufoer og beslægtede emner.

SUFOI var inviteret til at deltage med vor egen plancheudstilling, der var ledig, da den i øjeblikket har afsluttet sin første runde til landets biblioteker. Endvidere havde vi mulighed for at deltage med en stand til salg af SUFOI's forskellige artede materialer.

Lørdag eftermiddag blev endvidere anvendt til en række mere uformelle, men interessante drøftelser af emner af fælles interesse for vores to organisationer.

Søndag formiddag åbnedes udstillingerne for publikum og med deltagelse af en del af SUFOI's Københavnsgruppe.

Tora Greve fra UFO-Malmö indledte rækken af foredrag med et indlæg med titlen "UFO-kontakt - människors kontakter med det okända". I sit indlæg kom Tora Greve bl.a. ind på de gamle beretninger om flyvninger med Vimanaer.

UFO-Sveriges formand, Clas

Svahn, fortalte i sit indlæg om de undersøgelser af ufo-fænomener, som det svenske forsvar gennem tiderne - siden spøgelsesraketterne i 1946 - har foretaget. Det har bl.a. vist sig, at visse af de observationer, der er indrapporteret til forsvarret, ikke findes i de tilgængelige arkiver, men er hemmeligtstemplede. Dette kan fx være sket, hvis man regner med, at det er fremmede magter, der har krænket svensk territorium. Og som en svensk militærmand engang sagde til Clas Svahn:

"Visse uforapporter virker lidt besværlige som grus i maskineriet."

Clas Svahn tilføjede, at UFO-Sverige naturligvis tror på militæret - bare ikke i alle sager! Vi vil på et senere tidspunkt beskrive nogle af disse interessante undersøgelser her i UFO-Nyt.

Stefan Isakssons indlæg havde titlen "Gud färdas i tefat - en analys av det religiösa i UFO-fænomenet". Han tog sit udgangspunkt i et materiale, han har udgivet for nyligt om det religiøse aspekt, men han arbejder fortsat ihærdigt på indsamling af materiale til et større projekt om denne del af ufo-sagen.

Anders Persson kom i sit spæn-

dende indlæg langt omkring i studiet af fotografierne af det såkaldte Mars-ansigt og andre specielle fotografier fra planetens overflade. Også de allersæneste optagelser af Mars-ansigtet blev gennemgået. Et emne der vil blive taget op igen i et af de kommende numre af UFO-Nyt.

Rækken af foredrag blev afsluttet med et indlæg af undertegnede med titlen "40 år med ufoer - et personligt synspunkt". Der blev kort redegjort for baggrunden for SUFOI's stiftelse i sin tid, udviklingen op gennem tresserne og halvfjerdserne, og hvilke faktorer der gennem de 40 år havde været stærkt medvirkende til den måde, SUFOI har arbejdet på, og hvor foreningen står i dag.

UFO-Sveriges arrangement var godt og spændende at få lov til at deltage i. □

AF OLE
HENNINGSEN

SUFOI's plancheudstilling fandt efter et års turne på danske folkebiblioteker vej over Øresund.

Den livagtige "hjemmelavede" model af en ufo-naut vakte berettiget interesse.

Da nymånen blev splittet i to

Et himmelfænomen iagttaget i 1178 og nedskrevet i en krønike har i mange år drillet forskerne. Nu er en ny teori dukket op.

AF OLE
HENNINGSEN

Den 18. juni 1178 så fem mennesker, hvordan nymånen øverste horn på dramatisk vis blev splittet i to. Et eller andet måtte have ramt Månen, var de enige om. En flammende fakkelt rejste sig. Ild, glødende kul og gnister sprang bort fra Månen.

Fænomenet blev set omkring en time efter solnedgang. Det gentog sig et dusin gange eller mere, blev det videre fortalt.

Beretningen kan læses i Gervase af Canterburys krøniker, der almindeligvis anses for at være et pålideligt kildemateriale. Det siges, at munken Gervase af Canterbury skrev med baggrund i edssvorne beretninger fra observatører.

Geologen Jack B. Hartung fra State University of New York gjorde i 1976 opmærksom på, at det var overvejende sandsynligt, at det mystiske lysfænomen i år 1178 i virkeligheden var nedslaget af en stor meteorit på Månens overflade. Han mente også, at observationen var sammenfaldende med dannelsen af krateret Giordano Bruno på Månens overflade. Dette 22 km store krater er et af de yngste krater af den størrelse på Månen.

Hartungs teori vandt genklang i vide kredse og blev i de følgende 25 år nævnt i mange artikler og astronomiske værker.

Nu har en amerikansk forsker, Paul Withers fra Lunar and Planetary Laboratory på University of Arizona, set på sagen igen og offentliggjort sine resultater i april-udgaven af det videnskabelige tidsskrift "Meteoritics and Planetary Science". Og Poul Withers er kommet til et ganske andet resultat.

Withers beregninger viser, at dannelsen af et 22 km stort krater på Månens overflade kræver nedfald af en meteorit (asteroide) på 1-3 km i diameter. Et sådant nedfald

ville have haft katastrofale følger for vor civilisation, hvis det var sket på Jorden.

Det er derfor ret vigtigt, siger Withers, at finde ud af, om nedslaget virkelig fandt sted for mindre end 1.000 år siden.

Tidligere beregninger viser, at nedfaldet ville have kastet 10 millioner tons materiale ud i rummet og ind i Jordens atmosfære i løbet af den efterfølgende uge. Dette ville skabe en ugelang meteorstorm i en størrelsesorden som Leoniderne på sit højeste i 1966, nævner Withers. Han tilføjer, at 10 millioner tons, centimeterstore klippestykker, der falder ned i løbet af en uge, svarer til 50.000 meteoror i timen. De ville være meget klare og tydelige med en lysstyrke på 1 eller 2 og skabe historiens bedste fyr-

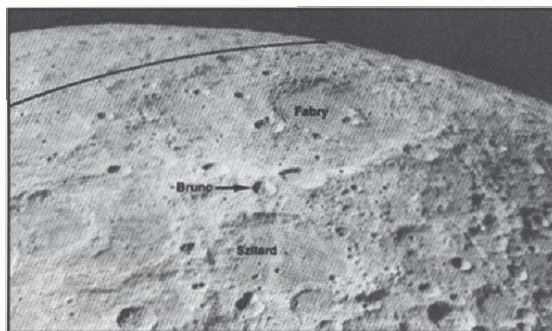
værkeri. Men der findes ingen beretninger om dette overvældende skue hos krønikeskrivere, hverken hos engelske, andre europæiske, arabiske eller asiatiske historikere.

Eksperimenter med at måle afstanden til Månen ved hjælp af laser i 1970'erne viste, at Månen rokker en lille smule i sin bane. Man mente dengang, at Månen stadig "slingrede" efter det store nedfald i 1178. Paul Withers gør imidlertid opmærksom på, at senere analyser af laserresultaterne viser, at denne "slingren" i stedet skyldes, at flydende materiale dybt i Månens indre bevæger sig. Multispektrale optagelser fra den amerikanske månesonde "Clementine" viser endvidere, at nedslagsområdet med Giordano Bruno krateret er meget ældre end 800 år.

Men hvad så de fem mennesker i 1178? Paul Withers er overbevist om, at de i virkeligheden så et meteor gå ind i Jordens atmosfære og flyve næsten direkte mod dem. Det foregik lige foran Månen, set fra deres position på Jordens overflade. Kun fordi disse mennesker befandt sig på nøjagtig dette sted, fik de en helt speciel oplevelse, der fæstnede sig i deres hukommelse på livstid, slutter Paul Withers. □

Giordano Bruno krateret set fra Apollo 16. (Foto: NASA/Lunar Science Institute)

Kort fortalt

I lyset af en alien-laser

Beskyder galaktiske civilisationer vores planet med højenergilasere? Tanken om kommunikation med blinkende lys lyder måske forældet og fremkalder billeder af cowboys, som signalerer til hinanden med håndspejle, eller søfolk som betjener sig af skib-til-skib telegrafer. Rent faktisk stammer planerne for brug af kraftigt lys til kosmisk kontakt fra fortiden. Midt i 1800-tallet foreslog videnskabsmænd, at man skulle fange marsianernes opmærksomhed med lanterner og spejle.

Det, der i dag gør et lysstråleprojekt så attraktivt, er muligheden for at anvende meget energirige pulserende lasere. Videnskabsmænd ved Lawrence Livermore National Laboratory i Californien har bygget

en laser, som er i stand til at udsende lyspulser med en effekt på mere end 1.000 trillioner watt, selv om pulsen er meget kort: blot en triliontedel af et sekund lang. Den bliver kaldt Nova, og er ikke din lærers laserpegepind.

Tænk sig at montere dette musikuløse bæst på et 10 m spejl lige i brændpunktet og sigte på et stjernesystem 50 lysår borte. Hver puls i denne transmission vil levere 8 fotoner pr. kvadratmeter, mens sollyset kun leverer omkring 0,00025 fotoner pr. kvadratmeter.

Hvad gør optiske SETI forskere? De retter deres instrumenter mod nærliggende stjerner og tæller de fotoner, der ankommer i et kort tidsinterval – typisk en milliarddel

af et sekund. Den stadige strøm af fotoner fra målstjernen vil af og til få tællerne til at registrere et hit eller to. Ikke mere. Men hvis nogen har rettet en laser lig med den i vores eksempel mod os, vil tælleren nogle gange få klokken til at ringe – den vil registrere i dusinvis af fotoner pr. tidsinterval. Det vil være et tydeligt bevis på, at fremmede cowboys sender blinkende signaler til os. Det er en god måde at skabe kontakt på.

Kilde:
www.space.com
/-for

Skypumpe på Mars

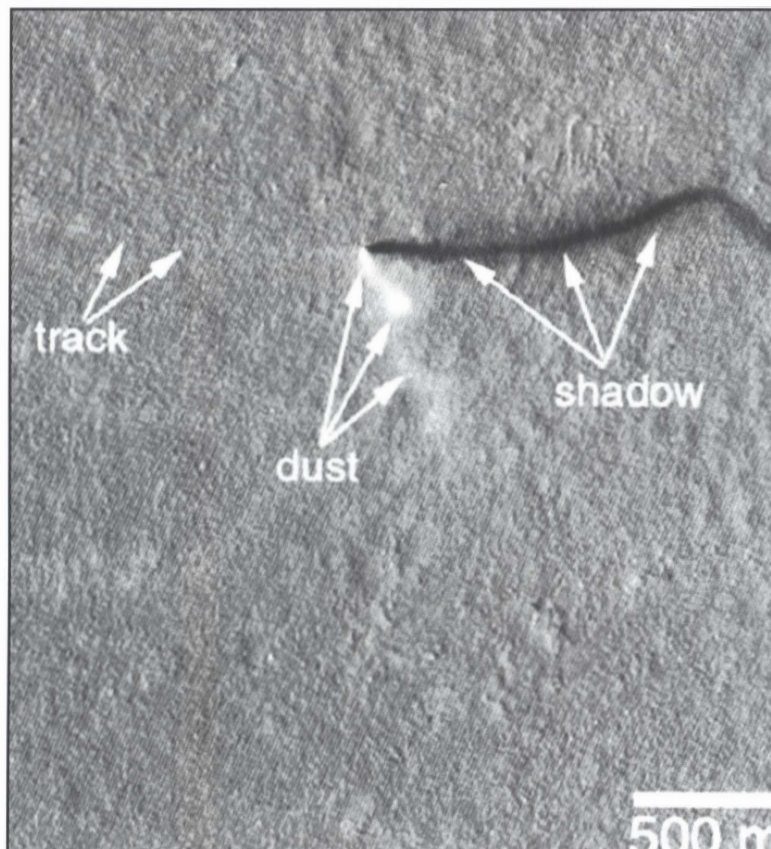
På et af de detaljerede billeder fra Mars Orbiter Camera om bord på rumsonden Mars Global Surveyor, der er i kredsløb om planeten Mars, kunne man i starten af april 2001 se et ejendommeligt syn. Det lignede på det nærmeste en stor, sort slange, der bugtede sig gennem landskabet på Mars. I virkeligheden er der tale om en skypumpe – en dust devil – der rejser sig fra Mars-overfladen og kaster skygge på landskabet.

På det detaljerede foto ses til venstre skypumpens spor gennem landskabet (se pilene ved "track") fra venstre mod højre. Det overfladestøv, som skypumpen har suget op, ses midt i billedet (se pilene ved "dust"). Til højre ses den skygge (se pilene ved "shadow"), der kastes på Mars-overfladen af det støv, som skypumpen har suget op.

Sådanne skypumper forekommer i tørre egne på Jorden – og altså også på Mars.

Ole Henningsen

Skypumpe på Mars.
(Foto: NASA)

Vand på Mars

Mængder af kratermateriale, som NASA's Mars Orbiter har registreret, og som skyldes vands eksplosioner i vulkansk lava ved planetens ækvator, er de bedste beviser på, at der har været flydende vand på Den røde Planet, mener et videnskabeligt panel.

Forsøg udført af forskere fra University of Arizona og University of Hawaii viser, at "de rodløse kegler", som er formet af vulkanske udbrud og smeltet vand, er dannet på Mars' overflade for 10 millioner år siden. Smeltevandet skabte floder, som igen skabte kanaler, før det sivede ned i undergrunden.

"Vi mener, at når lavaen flød hen over den våde overflade, udløste den de dampekspllosioner, som byggede de rodløse kegler," siger Laszlo Keszthelyi, seniorforsker ved Arizonas Lunar and Planetary Laboratory.

"Det betyder, at Mars ikke er død, rent geologisk. Vulkanske udbrud og floder af vand har været meget almindelige i den nuværende geologiske periode."

Disse opdagelser blev offentliggjort i midten af juni i Geophysical Research Letters sammen med to andre opdagelser fra sidste år, der også viser tegn på flydende vand på Mars. Nogle geologer mener, at opdagelserne kan forklares som flydende kuldioxid, ikke flydende vand.

Keszthelyi er overbevist om, at materialet i keglerne, som hans team har fundet, er et resultat af, at flydende vand er eksploderet under

lavaen. "Området er alt for varmt til, at der kan eksistere CO₂ der," mener han.

Der er frossen vand i Mars' polarkalotter. Det har videnskaben vidst længe. Men det vand er bundet i en is-cyklus og aldrig flydende. Så tegn på flydende vand, især langt fra Mars' poler, stimulerer de forskere, som søger forhold egnede til liv. Der kan rent faktisk være flydende vand på Mars lige nu, mener Keszthelyis kollega Alfred S. McEwen.

Keglerne blev fundet på Cerberus sletten ved Marte Valles og Amazonis Planitia regionerne nær Mars' ækvator ved hjælp af billeder med høj opløsning taget af kameraet på Mars Global Surveyor, som har kredset om planeten i de seneste fire år. Forskerne mener, at lavaen flød over is, der er mindre end 5 m under overfladen.

"Hvis der var is i undergrunden blot 5 m under overfladen for nogle få millioner år siden, er det meget sandsynligt, at der også i dag er is i de øverste 10 m," mener McEwen, planetforsker ved University of Arizona.

Mars-keglerne er fra hushøje til mindre bjerge meget lig med dem i Island, hvor overfladelavaen også reagerer eksplosivt med grundvand nær jordoverfladen.

Thorvaldur Thordarson fra University of Hawaii har forsket en del i Island og siger, at de rodløse kegler er dannet, hvor smeltet lava flyder ud over marsterrænet.

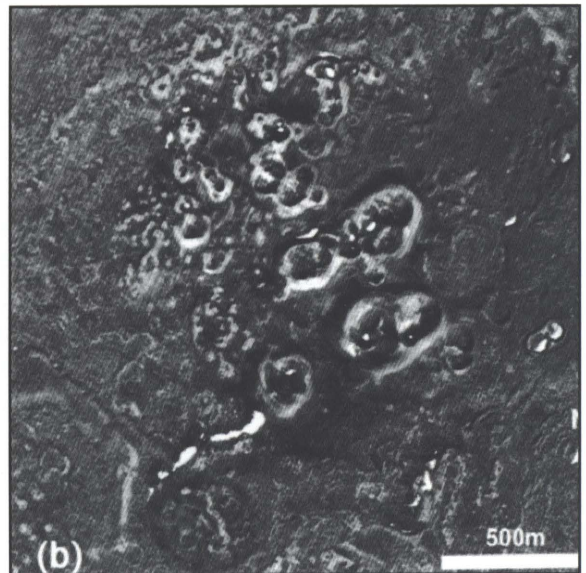
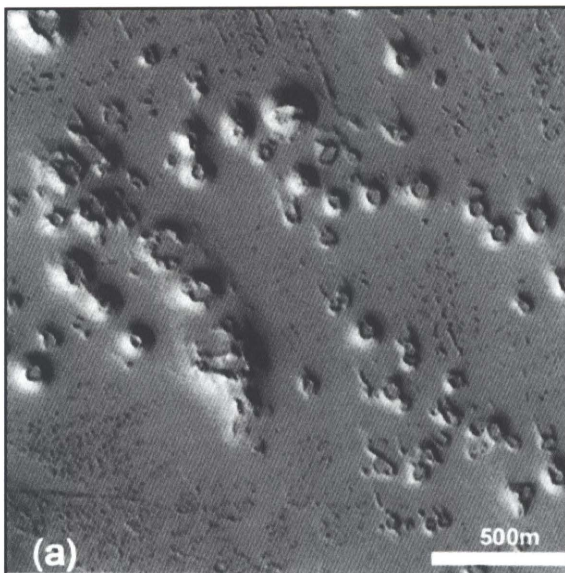
Skorpen bliver formet over den

flydende lava, mens den smeltede lava fortsætter med at bore rør eller skabe stier gennem jordskorpen. Når lavaen bliver skubbet gennem rørene, blander den sig med de underliggende vandrige aflejringer, og under blandingsprocessen bliver vandet varmet op af lavaen, så det bliver til damp. Når dampen får samme tryk, som lavaen ovenover, sker der en eksplosion. Resultatet af adskillige eksplosioner skaber en sværm af kegler, som hverken har forbindelse til forkastninger eller revner, men med et netværk af lava-rør på marsoverfladen.

Der er tre scenarier, hvor forskellige videnskabsmænd strider om kilden til det vand og is, som eksploderede, trængte gennem lavaen og dannede keglerne. Det kunne være blevet tilovers ved planetens dannelse. Det kunne være fortættet damp fra atmosfæren, eller det kunne være et resultat af overfladestrømninger.

Forskerne fra University of Arizona og University of Hawaii mener, at det er en kombination af fortætning og overfladestrømninger.

Kilde:
www.space.com
/for

Første dansker i rummet 2003-2005?

Den 22-årige ingeniørstuderende Carsten Marquart fra Aalborg vandt førstepræmien i TV2's konkurrence Den store Mission. Den sidste konkurrence blev sendt i TV2 den 5. juni 2001, men Carsten Marquart har naturligvis kendt til resultatet, siden optagelserne i USA sluttede i november måned 2000. Han fortæller også til dagspressen den 6. juni 2000, hvordan det har været svært for ham at holde resultatet skjult for forældre, søskende og venner i så lang tid.

I gennemsnit 30% af seerne fulgte "Den store Mission", hvilket skuffede TV2, der havde håbet på mindst 40% svarende til ca. 550.000 seere.

Der venter nu Carsten Marquart en 90 minutters tur i rummet på et tidspunkt i 2003-2005, hvis vel at mærke firmaet Space Adventures får sit rumfly færdig til tiden. Ellers vil Carsten Marquart i stedet modtage 98.000 amerikanske dollars.

På nuværende tidspunkt har det måske lange udsigter med færdiggørelsen af projektet. Men Carsten Marquart er ikke i tvivl om, at han langt foretrækker en flyvetur i rummet.

Det ligger også helt i forlængelse af hans ønske om at koncentrere sit ingeniørstudie omkring rumfart.

UFO-Nyts Ole Henningsen deltog i den første udsendelse af "Den

store Mission" i efteråret og gennemførte de to første runder.

"Jeg kunne naturligvis ikke følge de unge mennesker i de fysiske test, men jeg ville have ærgret mig grusomt, hvis jeg ikke i det mindste havde gjort et helhjertet forsøg på at blive den første dansker i rummet," siger Ole Henningsen til UFO-Nyt, og tilføjer, at det i øvrigt også var utroligt spændende blot at deltage i konkurrencen.

/kmh

Nyt Mars-ansigt

Som tidligere omtalt her i UFO-Nyt har det gådefulde Mars-ansigt – fotograferet af Viking 1 i 1976 – vist sig at være knapt så mystisk: Nye og meget detaljerede optagelser viser, at det er en tilfældig klippeformation, som slet ikke ligner et ansigt.

Men der er alligevel håb for alle, som gerne vil finde mystiske monumenter og tegn på intelligent liv på Mars. Efter at have undersøgt 65.000 fotos taget af Mars Global Surveyor har astronomen Tom Van Flandern og Brian O'Leary, en ex-Apollo videnskabsmand, i Syrtis Major-området fundet kæmpemæssige klippeformationer, som viser et ansigt sammen med pyramider, tunneler og vegetation! De hævder, at dette er tegn på intelligent liv på Den røde Planet, men talsmænd fra NASA afviser påstandene og siger, at "ansigtet" er en tilfældighed.

Tom Van Flandern er leder af Meta Research, som beskæftiger sig med "himmelske usædvanligheder".

Kilde:

Fortean Times, nr. 149/ kmh

(Foto:
www.metaresearch.org)

Nyt om SUFOI

- Hold øje med www.sufoi.dk. I løbet af efteråret kan vi på SUFOI's hjemmeside tilbyde en ny emailservice, så du automatisk og ganske gratis får nyheder, tilbud på bøger o.a., presseklip samt observationsberetninger.
- I dagene den 26.-28. oktober 2001 afholder DanInfo Messerne "Mystikkens Univers" i KB Hallen, en messe om mystik, tro, overtro, parapsykologi og meget mere. SUFOI deltager med en plancheudstilling. Læs mere på: www.daninfo.dk/mystikken/forside.htm. Eller ring på tlf. 86 86 93 55.

Tilbud til læserne

Vi planlægger nye udgivelser og skal derfor have mere plads på hylderne. Lige nu giver vi alle vore læsere mulighed for at købe en række materialer til stærkt nedsat pris. Bestil i dag og få en gratis bog! Tilbudene gælder til 1. november 2001, eller så længe lager haves.

Dobbeltmåner

SUFOI modtog i oktober 1993 seks beretninger om dobbeltmåner. Et ekstra billede af månen var blevet observeret lige ved siden af den „rigtige“ måne. Det bemærkelsesværdige ved disse optiske fænomener var bl.a., at ingen kendt litteratur synes at have beskrevet tilsvarende observationer. Dette hefte beskriver, hvordan SUFOI undersøgte observationerne af dobbeltmåner, og hvilke teorier der måske kan forklare fænomenet. Illustreret, 60 sider. Førpris: kr. 76,00. **Tilbud kr. 39,00**

Dansk UFO-litteratur 1950-1990

Den mest omfattende fortegnelse over ufobøger udgivet i Danmark. 300 bøger er beskrevet. De er ordnet efter emne, så det er nemt at finde netop den litteratur, man er på jagt efter. To bind med i alt 83 sider. Førpris: kr. 98,00. **Tilbud kr. 49,00**

UFO-Bølger

Er ufobølger alene skabt af større opmærksomhed i medierne, eller findes der bølger, simpelt hen fordi ufoer optræder oftere i visse områder og på visse tidspunkter? Illustreret, 50 sider. Førpris: kr. 58,00. **Tilbud kr. 29,00**

UFOer - Hvad siger videnskaben?

Den hidtil mest omfattende, videnskabelige undersøgelse af ufo-fænomenerne blev udført på vegne af den amerikanske regering hos University of Colorado i USA. Siden har både tilhængere og modstandere ivrigt diskuteret, om rapporten var resultatet af en seriøs undersøgelse - eller om den var bestilt arbejde. Dette hefte fremlægger alle fakta i sagen. Illustreret, 39 sider. Førpris: kr. 48,00. **Tilbud kr. 29,00**

UFOer over Polen

I kølvandet på ændringerne i Østeuropa har SUFOI udgivet en af de få ufobøger, der findes fra området. UFOer over Polen indeholder mange rapporter om landinger, nærobservationer, fysiske påvirkninger og ufofotos fra Polen. To bind med i alt 80 sider. Førpris: kr. 86,00. **Tilbud kr. 49,00**

UFO'ernes verden

I perioden 1981-1986 var artikelserien „UFO-klassiker“ et fast indslag i UFO-Nyt. Serien redegjorde for de berømte ufoobservationer, så både nye og „gamle“ læsere kunne læse dem med udbytte. Nu er alle disse artikler samlet for første gang i „UFO'ernes verden“. „UFO'ernes verden“ består af 4 gennemillustrerede hæfter på i alt 212 sider! Førpris: kr. 126,00. **Tilbud kr. 79,00**

Synspunkter - tre ufo artikler

I bogen drøftes følgende centrale spørgsmål: Er det en bestemt type personer, der ser ufoer? Er der nogen sammenhæng mellem

ufoer og kuglelyd? Hvordan kan man analysere rapportmateriale?

Illustreret, 57 sider. Førpris: kr. 20,00. **Køb blot én af vores tilbudsvarer og få et gratis eksemplar af dette hefte!**

Avisænder - og andre dyr

Mærkelige og sjove episoder om dyr sakset fra pressen. Bl.a. fugle der går til rockkoncerter, og aben der tog en tur i byen for at finde en mage. Illustreret, 48 sider. Førpris: kr. 28,00. **Tilbud kr. 19,00**

Jagten på Exmoor-uhyret

På Exmoorheden i Sydengland bliver der iagttaget store sorte og brune rovdyr. De lusker rundt om natten og dræber i hundredvis af får. Hvad er disse dyr? Dette spørgsmål tog syv danskere til England for at besvare. "Operation Exmoor" varede næsten en måned, og deltagerne fandt nogle af de overfaldne får, spor efter rovdyr og masser af øjenvidneberetninger. Illustreret, 41 sider. Førpris: kr. 36,00. **Tilbud kr. 19,00**

Mystiske Dyr

Enestående bibliografi med over 3.000 referencer til litteratur om mystiske dyr. Tre bind, 175 sider. Førpris: kr. 46,00. **Tilbud kr. 29,00**

Mirakelmanden Uri Geller

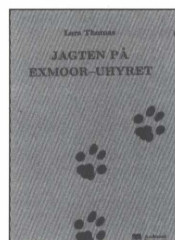
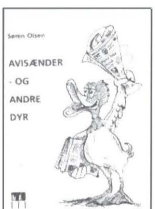
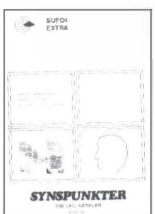
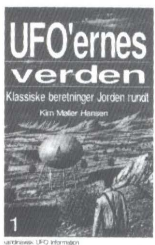
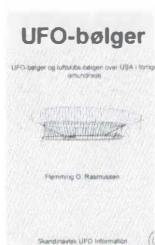
Uri Geller overbeviste ikke så få om sine færdigheder - men hvad var de egentlig? Her er beretningen om Gellers besøg i Danmark og hans påståede evner. Illustreret, 35 sider. Førpris: kr. 46,00. **Tilbud kr. 19,00**

SUFOI News 1999. SUFOI Newsletter No. 17

SUFOI udgiver med jævne mellemrum et engelsksproget nyhedsbrev med uddrag af danskproducerede artikler i UFO-Nyt. Nyhedsbrevet bruges til udvekslingsbrug i forbindelse med vores udenlandske kontakter. Har du engelsktalende venner, som du vil informere om, hvad der sker i Danmark, er vores nyhedsbrev det rette at sende. Det seneste nyhedsbrev er på 32 sider og rigt illustreret ligesom UFO-Nyt. **Pris kr. 19,00**

UFO DOCUMENT #4: Hemmeligheden i skoven

I december 1980 styrtede et eller andet ned i Rendleshamskoven nær RAF Bentwaters/Woodbridge. Oberstløjtnant Charles Halt var sammen med sine folk ude i skoven for at undersøge sagen. Han medbragte en båndoptager og indtalte "on location" sine indtryk, måleresultater og observationer. En sekvens på omkring 18 minutter rummer de mest dramatiske liveoptagelser, der nogensinde er optaget under en ufoobservation på engelsk jord. Læs de danske artikler om Rendlesham-sagen, samt Halts rapport og en tidligere hemmeligholdt rapport fra en af basens vagter - og lyt til båndet med Halts 18 minutter lange optagelse (på

engelsk). Med båndet følger også en afskrift (engelsk) af alle samtaler på båndet. "Hemmeligheden i skoven" er på 25 sider samt et lydbånd (18 min.). Førpris kr. 56,00.

Tilbud kr. 39,00

UFO Archive 1

På denne CD-ROM får du tre klassiske udgivelser, som omhandler bilstop tilfælde, fysiske spor efter uføenømer samt uføenømer rapporter fra den amerikanske uføebølge i 1973.

- UFO Reports Involving Vehicle Interference by Mark Rodeghier, CUFOS 1981, 151 sider
- Physical Traces Associated with UFO Sightings by Ted Phillips, CUFOS 1975, 150 sider
- 1973 - Year of the Humanoids by David Webb, CUFOS 1976, 113 sider

De engelsksprogede bøger har været udsolgt i mange år, men er nu igen gjort tilgængelige for alle på denne CD-ROM, som kan bruges på alle computere med Windows 95/98, en webbrowser og Acrobat Reader. Førpris kr. 240,00. **Tilbud kr. 199,00**

The Secret: Evidence That We Are Not Alone

Fik Jorden besøg fra rummet i 1947, og styrtede et rumskib ned ved Roswell i New Mexico? Bjergede Det amerikanske militær vraget og besætningen? Nedsatte den amerikanske regering umiddelbart efter en tophemmelig forskningsgruppe? Fup! siger de fleste. Nej, de er ægte, siger andre - heriblandt dr. Robert M. Wood og Ryan S. Wood. Hør deres argumenter og se billederne på denne CD-ROM. CD-ROM'en er engelsksproget og kan afvikles på alle Windows 95/98 computere. Førpris kr. 240,00.

Tilbud kr. 199,00

UFO Encounters

I 1978 udkom dobbelt-lp'en UFO Encounters, som var produceret i tæt samarbejde med Center for UFO Studies (CUFOS). Lp'en har været udsolgt i over 20 år, men nu har CUFOS udsendt et lydbånd med de bedste optagelser. På båndet hører du vidner, fx Betty og Barney Hill, fortælle om deres oplevelse og dr. J. Allen Hynek og andre eksperter meninger om fænomenerne. Engelsksproget. Førpris kr. 120,00. **Tilbud kr. 79,00**

Messengers of Destiny

Den første af videoerne om de fantastiske lys over Mexico, bl.a. optaget under solformørkelsen i 1991. Flere af lysene er virkelig mystiske, og på grund af solformørkelsen var der en masse mennesker, der observerede og filmede de mærkelige lys. Engelsk tale. 75 min. Førpris kr. 250,00. **Tilbud kr. 199,00**

Masters of the Stars

Videoen fortsætter, hvor "Messengers of Destiny" sluttede: Optagelser af nogle af de mest omfattende og hyppige uføenømer i Mexico. Engelsk tale. 75 min. Førpris kr. 250,00. **Tilbud kr. 199,00**

An Alien Deception (bog + video)

I slutningen af 1990'erne dukkede en sensationel videooptagelse op. Den viser to personer, som obducerer et fremmed væsen. Filmen skal angiveligt være optaget tæt ved det sted, hvor et rumskib er styrtet ned, og viser den første undersøgelse af et af væsnerne - lige efter Roswell-myten drejebog. Optagelsen har fået betegnelsen "tent footage" (telt optagelsen). I virkeligheden er "tent footage" et svindelnummer. Læs og se selv, hvordan "tent footage" blev skabt.

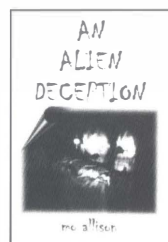
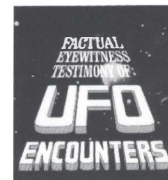
Engelsk tale uden danske undertekster. 20 min. Førpris kr. 250,00. **Tilbud kr. 199,00**

UFO-Vision

SUFOI's specialtidsskrift med dybdeborende artikler og anmeldelser af bøger, cd-rom'er, film etc. Nu kan du købe seks numre samlet til under halv pris. UFO-Vision (seks numre) førpris kr. 526,00. **Tilbud kr. 249,00**

Plakat

SUFOI's plakater med Dezsö Sternoczky's flotte motiv er naturligvis i farver. Plakaten måler 60 x 80 cm og er trykt på kraftigt papir. Førpris kr. 90,00. **Tilbud kr. 69,00**

Tilbud til læserne

Tilbudsvare kan kun bestilles på denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede varer.

Send kuponen til: SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Og vi sender et girokort. Så snart vi modtager din indbetaling, sendes alle varer. Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 17,00 – uanset hvor meget du bestiller. Tilbudene gælder til 1. november 2001, eller så længe lager haves.

Navn: _____

Adresse: _____

Send de afkrydsede varer:

☐ Dobbeltmåner. Kr. 39,00	☐ Jagten på Exmoor-uhvret. Kr. 19,00	☐ UFO Encounters. Kr. 79,00
☐ Dansk UFO-litteratur 1950-1990. Kr. 49,00	☐ Mystiske Dyr. Kr. 29,00	☐ Messengers of Destiny. Kr. 199,00
☐ UFO-Bølger. Kr. 29,00	☐ Mirakelmanden Uri Geller. Kr. 19,00	☐ Masters of the Stars. Kr. 199,00
☐ UFO'er - Hvad siger videnskaben? Kr. 29,00	☐ SUFOI News '99. SUFOI Newsletter No. 17. Kr. 19,00	☐ An Alien Deception. Kr. 199,00
☐ UFO'er over Polen. Kr. 49,00	☐ UFO DOC. #4: Hemmeligheden i skoven. Kr. 39,00	☐ UFO-Vision. Kr. 249,00
☐ UFO'ernes verden. Kr. 79,00	☐ UFO Archive 1. Kr. 199,00	☐ Plakat. Kr. 69,00
☐ Avisænder - og andre dyr. Kr. 19,00	☐ The Secret: Evidence That We Are Not Alone. Kr. 199,00	

- ☐ GRATIS: Synspunkter - tre ufo artikler. Ved køb af mindst én vare modtager du dette hefte gratis!
- ☐ GRATIS: Oplev det ukendte. Katalog 2001. Samlet oversigt over salgsmaterialer, 24 sider!
- ☐ GRATIS: Når du ser et stjernesud. Farveguide på 28 sider til identificering af himlens fænomener

Til det samlede beløb lægges kr. 17,00 i porto/ekspedition.

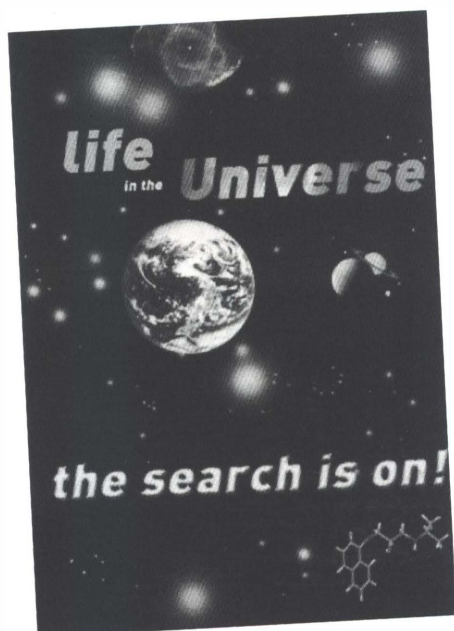
Liv i universet – eftersøgningen er i gang!

Du kan være med til svare på spørgsmålet "Findes der liv andre steder i universet?", hvis du er 14-19 år, og hvis du kunne tænke dig at arbejde med emnet "Liv i universet".

Europas tre førende forskningsorganisationer inden for astronomi, fysik og rumfart (det er ESO, CERN og ESA) har arrangeret en international konkurrence med emnet "Liv i universet". Ideen med konkurrencen er først og fremmest at skabe interesse for emnet og for at finde ud af, hvad unge mennesker i Europa mener om spørgsmålet "Liv i universet".

Unge i 22 europæiske lande er med i konkurrencen om at finde de bedste svar på spørgsmålet om "Liv i universet". Projekter, der kan være med i konkurrencen, kan være enten videnskabelige eller kunstneriske: Et videnskabeligt projekt kan være et foredrag, en webside, en avis eller en artikel. Det kunstneriske projekt kan være et teaterstykke, en film, en skulptur, et maleri, et fotografi, et digt eller en novelle – projektet skal bare holde sig inden for emnet.

Når man skal forsøge at svare på spørgsmålet "Er der liv i universet?", kan man komme ind på mange forskellige videnskabelige discipliner og emner som fx: Astronomi, fysik, kemi, biologi, geologi, planetfysik, planeter uden for solsystemet (hvor astronomerne foreløbig har fundet ca. 50), intelligent liv i universet, grundstoffernes opståen i det tidlige univers, solsystemets dannelse, vand i universet og Mars for 3 milliarder år siden. Det er også muligt at give et bud på spørgsmålet: "Hvad gør vi, hvis vi får kontakt med en fremmed civilisation?"

De, der bedømmer besvarelsene, vil lægge vægt på områder som:

1. Originalitet og kreativitet.
2. Om projektet holder sig inden for emnet.
3. Om projektet er videnskabeligt korrekt (ved en kunstnerisk besvarelse er fri fantasi i høj grad tilladt).
4. Klarhed, komposition og struktur.
5. Emnet set fra flere synsvinkler.

Et hold må bestå af 1-5 personer, hvoraf højst én må være lærer! Dit/jeres svar på spørgsmålet skal afleveres senest mandag den 8. oktober 2001 kl. 15.00!

Besvarelsene indsendes til:

Liv i universet
Att. Bjørn Franck Jørgensen
Tycho Brahe Planetarium
Gammel Kongevej 10
1610 København V

Læs i øvrigt om konkurrencebetingelserne på
www.tycho.dk/liviuniverset

I november vil der blive arrangeret en fælleseuropæisk webudsendelse, hvor alle de medvirkende lande og nationale vindere bliver repræsenteret.

Vinderne af konkurrencen i Danmark – et hold i hver kategori: videnskabelig og kunstnerisk – får i november 2001 et tre dages ophold på Cern i Geneve (Schweiz) samt mulighed for at deltage i den fælleseuropæiske konkurrence. Her får vinderne enten en tur til Kourou i Fransk Guyana i Sydamerika eller en tur til ESO's Very Large Telescope på Cerro Paranal i Chile i Sydamerika.

I Danmark er det en dansk repræsentant for European Association for Astronomy Education og Tycho Brahe Planetarium, der administrerer konkurrencen.

På projektets fællesside www.lifeinuniverse.org kan du se, hvad forskere fra en række fagområder har skrevet af betydning for undersøgelse af emnet. Disse artikler er på engelsk og på gymnasieniveau. Du kan naturligvis også søge informationer andre steder – lige fra hjemmesider om universet over bibliotekets fagbøger til sciencefiction bøger.

Claus Hemmert Lund
Tycho Brahe Planetariums skoleservice